

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

KETTŐS JUBILEUM

Március 18-án reggel ünnep-
lőbe öltözött, sok-sok kitünteté-
st viselő postás veteránok
gyülekeztek szakszervezetünk
székházának előcsarnokában,
hogy Molnár János köszöntő
szavai után megkoszorúzzák a
dicsőséges Tanácsköztársaság
emléktábláját. Röviddel később
a Benczúr utcai Művelődési
Központban már sokkal
többet ünnepeltek... A Postások
Szakszervezete Elnöksége és a
Postavezérigazgatóság a Tanácsköztársaság 50. évfor-

kásokra, alkalmazottakra
kiterjesztett társadalombiztosítást.
Megnyílt a proletárgyermekek
előtt a Margitsziget, és a Balaton
partja, kidolgozták az egy-
esleges oktatási rendszert, az
egyetemi reformot, biztosították
a munkához való jogot.
Am a környező kapitalista
hatalmak sem ténlenkedtek.
Sőt felhőként gyülekeztek a
magyar határok körül.
Megjelentek a plakátok;
„Fegyverbe” és más fel-

Emlékét Onga községben utca
és emlékmű őrzi, kivégzett és
halálra kintzett postás vöröskatonák
emlékével együtt.

— A dicsőséges Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának
évfordulóján adózunk kegye-
llettel azoknak az emlékére,
akik a legdrágább, életüket
áldozták a proletár hatalomért.
Tisztelet és becsület azoknak,
akik életük kockáztatásával
védték a proletár hatalmat, s
elvéik mellett a Horthy-fasizmus
éveiben is bátran kiálltak.

1945-ben a Szovjetunió
Vörös Hadserege hozta
el számunkra a felszabadulást,
a szabadságot.
A 3 millió koldus országból
felszabadult,
boldog nép nőtt ki,

olyan nép, amely véget vetett
az évszázados elnyomásnak,
épti jövőjét. Elődeink évtizedes
harca és hite arra kötelez
bennünket, hogy ma is hasonló
helytállást tanúsítsunk szab-
ad életünk rendjének védelme,
erősítése, a szocializmus
teljes felépítése érdekében —
mondotta befejezől Besenyei
Miklós főtitkár.

Ezután Horn Dezső, a közle-
kedés- és postaügyi miniszter
első helyettese, a posta vezérigazgatója
és Besenyei Miklós főtitkár kitüntetések, jutalmakat
adott át.

A POSTA KIVÁLÓ DOLGOZÓJA

Kitüntetés kapták: Ágotai
Ede (Dunaújváros), Ferró Ferenc
(Kunszentmiklós), Fülöp János
(Vas megyei Távközlési Üzem),
Németh József (Debrecen),
Perőcsényi Károly (Központi Jár-
mútelep), Révész Károly (Pécs),
Szöke István (Kaposvár), Vass Lajos
(Miskolc).

A SZAKSZERVEZETI MUNKÁERT KITÜNTETÉS ARANY FOKOZATÁ

kapták: Gáspár Gyula (Központi Javitó Üzem), Győr Ferenc
(Szolnok, Távközlési Üzem),
Nagy Antal (Budapest),
Förös Miklós (Budapest),
Engelhardt Károly (Budapest).

A SZAKSZERVEZETI MUNKÁERT KITÜNTETÉS EZÜST FOKOZATÁ

kapták: Czuna Ferenc (Debrecen),
Füzési Gyula (Budapest),
Lászlófi Iona (KHI),
Ifj. Mészáros János (Kecskemét),
Monostori Ferenc (Ecs),
Pálfi Sándor (Mór),
Pápay Jenő (Sellye),
Simon József (Budapest),
Turesán Márton (Balassagyarmat),
Varga Károly (Balatonalmádi),
és Vasvári Gyuláné (Budapest).

A SZAKSZERVEZETI MUNKÁERT OKLEVELET

kapták: Fábiny István (Budapest),
Halász György (Rudás),
Halágyik József (Nagyvárad),
Papp Gyula (Hatvan),
Pécsi József (Kaposvár),
Sinkovits Zsuzsanna (Budapest),
Szabó Gyula (Budapest),
Sövegjáró János (Vasszécsény),
Tari János (Sopron),
Tokai Andrásné (Budapest),
Varró Imréné (Monor),
Vincze Józsefné (Hajdúhadháza),
Horváth Ferencné (Sopron),
Fábr Dezsőné (Miskolc).

Ezenkívül számosan kaptak
miniszteri dicséretet, vezérigazgatói
elismerést, jutalmat, illetve sorokiváló
előléptetésben részesültek.

Az ünnepség után még hosszú
időig elvtársi, baráti hangulatban
folyt a beszélgetés a veteránok,
a több évtizedes szakszervezeti tagok
és a Vezérigazgatóság, a szakszervezet
vezetői között.

SUGÁR LÁSZLÓ:

MINDENKIVEL...

Akkor rég verve menekült a tél,
de hirt küldött a győzelmes tavasz,
akkor rég folyt mint annyiszor a vér,
löveg tüzelte, s a löszeres rakasz
úgy gyűlt az utcán rom kapuk elé,
mint ma a tej közért boltok előtt,
s harckocsik zúgtak a Duna felé,
hol ma autózunk a campingezők.
A téren most sok pöttös labda száll,
gondtalan sikong a gyermekcsereg,
akkor régen aratott a halál,
némán heverték dermedt emberek.
A bombatölcsér tátongó helyén
toronyház áll virágzó fák között,
higanygözlámpákból zuhog a fény,
— az ország új ruhába öltözött.

Hol híradások pergő-tűz alatt
szerezték fel az összeköttetést,
most százezerszám búgnak vonalak
továbbítva békés beszélgetést.
Egykori fronton dolgoz üdülők
napoznak szállók fényes teraszán,
— s ti postások ünnepre készülök,
gondolatok a napra mely után
nemcsak behívót, gyászhiert vittetek,
mit reszketőn várt millió család,
hanem derűt is, szép üzenetet,
mely átfonja az épülő hazát.
— Mindenki ki dolgozni akar
munkálkodva a szabad életben,
így köszöntlek versem sorával
Április Négy... legnagyobb ünnepem!

„VÖRÖS KATONÁK ELŐRE”

dulója és a Postások Szakszervezete
megalakulásának fél évszázados
jubiläum alkalmából ünnepi
gyűlést tartott.

Dr. Zsuffa Szabolcsnak, a
szakszervezet elnökének bevezető
szavai után Besenyei Miklós,
szakszervezetünk főtitkára
mondott ünnepi beszédet.

— 50 esztendővel ezelőtt,
1919. március 21-én a Magyarországi
Szocialista Párt és a Forradalmi
Kormányzatnác bejelentette: a magyar
proletariátus kezébe vett minden
hatalmat.

A magyar nép történetében
első ízben győzt tehát a szocialista
forradalom. Ezzel a tétivel a magyar
proletariátus elsőként követte
az oroszországi proletariátus
útját.

Magyarország tanácsköztársaság-
alakult, s a Forradalmi Kormányzatnác
megkezdte munkáját, alkotott, előkészítette
a szocializmust a kommunizmus
megvalósítását — mondotta bevezetőjében a főtitkár.
Hangsúlyozta: a győzelem nemcsak
a magyar nép, de az egész nemzetközi
munkásmozgalom ügyévé vált. A rövid
idő alatt társadalmi tulajdonba
vették a termelőeszközöket, köz-
tulajdonba kerültek a száz holdnál
nagyobb földbirtokok, a dolgozók
által választott tanácsok vették át a
biztosítást, s alkotmányt, biztosítot-
tak, és proletárdemokráciát.

Törvénybe iktatták a dolgozók
számára az általános, titkos választó-
jogot, s az ország történetében
első ízben először a napi 8 órá-
s munkaidőt, a fizetett szabadságot, a mun-

iratokkal. Megkezdtek a Vörös
Hadsereg szervezését, amelynek
zászlaja alá munkások, parasztok
százai gyülekeztek megvédeni
a proletár vívmányokat.

Nézem a hallgatóságot, az
arcokat, a fél évszázados múlt-
ba visszatekintő, tágra nyílt
szemeket, s szinte minden el-
hangzó szó beléjük ivódik, his-
zen róluk beszélnek. A fél év-
század előtti harcokról, azokról,
akik már nincsenek sorakban,
s azokról, akik még itt vannak
közöttünk. Az előadó arról
beszél, hogy a postáságot szét-
osztó kári egyesületek tagjai
közül jó néhányan érezték:
a megosztottság nem vezet
jóra, egységre van szükség,
s így vetődött fel az önálló
postás szakszervezet megalapítása.
Sokan, nagyon sokan közreműködtek
ebben. Kimondott szó nélkül látható
az öreg, de büszke arcokon, kik
voltak közülük már 50 évvel
ezelőtt is ott szakszervezetünk
bölcsőjénél. Bizony, kevesen
vannak már. Ismerős neveket
hallanak, az első elnöke a
szakszervezetnek Berdenich
elvtárs. Aztán a vezetőségi tagok:
Klich Ferenc, Mikola Árpád,
Péntek Gyula, Fekete Béla,
Gyurkovits Károly, Vogl József.
Igen, emlékeznek arra, amikor
a szakszervezetünk székházának
jelenlegi helyén működő
Postaügyi Székházban (akkor
Bálint utca)

1919. május 10-én megalakult
a Postás Vörös Zászlóalj,
s nem sokkal később, május
21-én, Miskolcon, átesett a tüz-
keresztésen. Petrovics Ferenc
hősi halálát halt.

POSTÁS FÓRUM

Lapunk következő számában
Postás Fórum címmel rovatot
nyitunk. Helyet biztosítunk
annak az állandóan növekvő
érdeklődésnek, amely meg-
nyilvánul a postás dolgozók
részéről hivataluk, üzemük
problémáin túl az irányító
szervek, az igazgatóságok és
az egész posta, a szakszervezet
hatáskörébe tartozó kérdések
iránt.

A Postás Dolgozó Szakszervezetének
alapvető feladata, kötelessége az olvasók
minél teljesebb és sokrétűbb tájékoztatása.
Természetesen tudjuk, a postásoknak
lehetőségük van az üzemi és szakszervezeti
demokrácia különböző fórumain
(termelési tanácskozások, taggyűlések,
bizalmi csoportértekezletek stb.)
véleményt nyilvánítani, s e jogukat tör-
vények, rendelkezések biztosítják.
Nincs számunkban konkurrálni ezekkel
a fórumokkal, hiszen egy sor
irásunk éppen a jelentőségüket
kívánja alátámasztani. A Postás
Fórum-ban helyet adunk minden
olvasónk hozzászólásának, kérdéseinek
és válaszainak. A válaszadásra — ha a
kérdés jellege megkívánja — fel-
kérjük a kérdésben illetékes
szakszervezeti és szakmai vezetőket,
így szakszervezetünk főtitkárát,
titkárait, a központi vezetőség
osztályvezetőit, a posta vezérigazgatóját,
helyetteseit, valamint a szakos-
tályok vezetőit.

Bizonyára számos kérdés
érkezik majd a posta műszaki
fejlesztésével, munkával és
üzemszervezési ügyekkel,
a dolgozók egészének, vagy egyes
rétegeinek élet- és munkakörülményeivel,
a szociális és kulturális ellátottságot
érintő minden egyéb olyan témával
kapcsolatban, amelynek jellege
közérdekű, s megválaszolására a
hivatalok, üzemek közvetlen vezetői
nem vállalkoznak, vagy nem
illetékesek. Ez utóbbit azért is
hangsúlyozzuk, mert köztudott,
hogy az új gazdaságirányítási
rendszer első esztendejében az
üzemek, hivatalok hatásköre,
joga jelentős mértékben bővült,
s ezzel a szakmai és szakszervezeti
vezetők élnék is. Ha rovatunkban
olyan kérdésekre válaszolnánk,
amelyekre az üzemi, hivatali
szervek illetékesek, az üzemi és
szakszervezeti demokráciát
sértenénk meg. Ezért hangsúlyozzuk:
olyan kérdésekre válaszolunk
a Postás Fórum-ban, amelyekre az országos,
illetve az önállóan gazdálkodó
középfokú postaszervek vezetői,
szakszervezeti tisztségviselői
az illetékesek.

Szerkesztőségünk minden egyes
beküldött kérdésre válaszol.
(A név és cím nélküliekkel
nem foglalkozunk.)

A Postás Fórum-nak szánt leveleket
az alábbi címre kérjük: „Postás
Fórum” Budapest, XIV.,
Cházár András u. 13.

Nagyobb figyelmet az újítási feladattervekre!

A hagyományokhoz híven a
február 27-i elnökségi ülés is
azzal kezdődött, hogy Besenyei
Miklós főtitkár tájékoztatót
a két ülés közötti munkáról,
eseményekről. A SZOT teljes
ülésén tárgyalta a IV. ötéves
tervet, amelynek kialakításá-
ban a Szakszervezetek Országos
Tanácsa is részt vett. A
Postások Szakszervezete is
erőteljesen munkálkodott a
postai IV. ötéves terv el-
készítésében. A következő
öt éves tervben szakszervezetünk
mindenekelőtt a dolgozók élet-
és munkakörülményeinek javítását
kell szem előtt tartania. Ország-
szerte erőteljesen folyik az
üdülőhálózat fejlesztése. Az
elkövetkezendő néhány év
alatt több üdülő építenek az
országban, mint az elmúlt 20
esztendő alatt, s minden új
üdülő családok lesz.

Tájékoztatta az elnökséget
arról is, hogy a közlekedés-
és postaügyi miniszterrel együtt
aláírta a gazdasági vezetők
megítéléséről szóló megállapo-
dást. A két évre szóló kollektív
szerződést, valamint a vezérigazgatóság
és a szakszervezet együttműködését
szolgáló megállapodást szintén
aláírták.

Ezután került sor az újító-
mozgalom elmúlt évi értékelé-
sére, az újítási szabályzat mó-
dosítására, illetve kiegészítésé-
re vonatkozó javaslat tárgya-
lására. Az elnökség elé került
jelentésből kitűnt — már kü-
lönféle fórumokon megállapí-

tották —, hogy az elmúlt év-
ben visszaesés volt a postai
újítási mozgalomban. Kivételt
képez a Pécsi, Soproni Posta-
igazgatóság, ahol is a beadott
újítások darabszáma az előző
évről viszonyítva, kedvező
volt. Az elfogadási arány azon-
ban a postaszerveknek is ala-
acsonyabb a korábbi évek átlag-
ánál. Jelentős a csökkenés e
tekintetben a Budapesti Posta-
igazgatóságnál, a Helyközi
Távbeszélő Igazgatóságnál,
a Központi Javitó üzemi-
nél, de különösen a Rádió-
és Televízióműszaki
Igazgatóságnál. A meg-
oldást illetően a jelentés
hangsúlyozza: minden posta-
szerv készítsen el időben saját
területének újítási feladatter-
vét. Helyes és eredményre ve-
ző módszer, ha év közben
feljegyzik, összegyűjtik a hiva-
tali, üzemi szemléken, revizi-
ók alkalmával szerzett tapasz-
talatokat, a megoldásra váró
tennivalókat, problémákat, s
azokat, az újítási feladatter-
vekbe foglalják. Természetesen
a jelentősebb kérdésekről van
szó. A szakszervezeti szervek
az újítómozgalom társadalmi
segítői, ellenőrzői. Vegyenek
részt a feladattervek kialakí-
tásában, s annak végrehajtá-
sa során érvényesítsék az
egyen és a társadalom összér-
dekét, ellenőrizzék az ügyin-
teztést. A szakszervezeti bizott-
ságok például rendszeresen

szervezhetnének az újítók ré-
szére tanácsadást, mind szak-
mai, mind jogi vonatkozású
kérdések tisztázása érdekében.
A vitában szó volt arról,
hogy a vezérigazgatóság a
múltban és a jövőben sem ga-
toltja a jó minőségre való tö-
rekvést. Mindemellett például
a kábelbevezetésekből fakadó
távbeszélő zavarok elhárítása
ma is komoly probléma. Szó
volt a területi bizottságok, szakszerve-
zeti bizottságok tennivalóiról,
arról, hogy a szocialista
brigádokra is jobban kell épí-
teni.

Ezután megvitatták a „ki-
váló vállalat” cím elnyeréséért
folyó versenyfeladatok értéke-
lési módját. Ma a fejlettsen-
dőt különböző kitüntetések
hagyták jóvá. Ezután két tá-
jékoztató jelentés került sorra.
Az elnökség a jelentéseket, il-
letve a tájékoztatókat, javasla-
tokat nem kiegészítésekkel el-
fogadta.

Március 12-én a Postavezér-
igazgatóság szakosztályvezetői
értekezlete, igazgatói tanácsa
és a szakszervezet elnöksége
együttes ülést tartott, ahol
megvitatták az 1968. évi mun-
kaverseny alapján az MT-
SZOT elnökség vörös vándor-
záslójának és kiváló vállalat
címmel az odaítélésére vonat-
kozó javaslatot.

B. Gy.

A feladatokról, a vezetés módszereiről

A szakszervezet központjában tartott kerekasztal megbeszélésen részt vettek Boháti Lajosné, a Budapesti Postaigazgatóság, Földmész Árpád, a Budapesti Postaigazgatóság Épületfenntartó Üzem, Urbán József, a Kárpát 1. postahivatal, Szűcs János, a Rákospalota 1. postahivatal, Keller Ferenc, a Dél-pesti körzeti szakszervezeti bizottság titkára.

A téma a nemrégiben megválasztott szakszervezeti bizottságok tervei, elképzelései,

munkamódszerei az elkövetkező időszakban. Természetesen, rendkívül szerteágazó és sokféle alapvető fontosságú és részprobléma is felvetődött, amelyek mindegyikére e cikkben nem lehet kitérni. Néhány olyan kérdéscsoport ismertetésére szorítkozunk, amelyekről kiderült az öt szakszervezeti bizottsági titkár tájékoztatása alapján, hogy általánosak, kisebb-nagyobb eltérésekkel jellemzők a szakszervezeti munkára.

A választott testületek munkája

Rendkívül pozitívan értékelhető, az szb-titkárok egybehangzó véleménye, hogy mindenekelőtt a választott testületek közös munkájára, együttes véleményformálására és a kollektíven hozott döntésekre kívánják építeni a munkát. Egyetemesen hangsúlyozták, hogy mindegyikük arra törekedik: ne egyedül, mint titkárok véleményezzenek, foglaljanak állást és döntsenek, hanem módjuk legyen minden lényeges kérdésben a szakszervezeti bizottság, vagy a ressortbizottságok véleményének kikérésére. Ugyanis még mindig szinte általános tapasztalat, hogy nagyon gyakran a szakszervezet csak szinte az utolsó percekben értesíti az szb-titkárát egy-egy fontos kérdés megtárgyalásáról, az írásos előterjesztések, javaslatok is sokszor röviddel a megbeszélés előtt érkeznek. Ilyen körülmények között aligha van mód a szakszervezeti bizottság, vagy az illetékes ressortbizottság összehívására, megkezdésére, a közös, minden részletre kiterjedő felmérés és álláspont kialakítására. A szakszervezeti bizottsági titkárok nagyon helyesen érzik és értik, hogy a nagyobb jogkör fokozottabb felelősséggel jár, és éppen ezért sokkal jobban érvényesíteni kívánják a választott testületek hatáskörével kapcsolatos rendelkezéseket, a szakszervezeti munkában is különösen fontos kollektív vezetési módszereket. Mindenekelőtt az szükséges tehát: a szakszervezet is mindezt ismerje fel ezt az értékes, és ma már nélkülözhetetlen követelményt. Átgondolt, előrelátó és tervszerű munká-

val biztosítani lehet, hogy a közösen megoldandó kérdések egységeses menetrend szerint érkezzenek a tárgyalások egy-egy állomására, a szakszervezeti bizottságnak mindig legyen ideje, hogy aktív hálózata támaszkodva biztosítsa a közös véleményformálást a döntések előtt. Ez azért is különösen fontos, mert éppen így módon biztosítható leginkább, hogy az intézkedések a lehető legjobban megközelítsék az optimális fokok és érvényesüljen az üzemi, szakszervezeti demokrácia, a dolgozók beleszólása minden fontos intézkedésbe, döntésbe. Nyilvánvaló az is, hogy az így előkészített intézkedések végrehajtása is sokkal gördülékenyebb lesz, hiszen a tisztviselők széles hálózata már előzetesen tájékozódást nyert és a dolgozók körében sem várakoztat, ismeretlenül jelentkezik egy-egy intézkedés.

E munkamódszer meggyőző kiterjesztése érdekében célszerű és hasznos, ha a szakszervezeti bizottság titkára esetenként kifogást emel az azonnali vagy sürgetett véleménykérésrel szemben, sőt egyes esetekben, ha az ügy fontossága és az alapos mérlegelés igénye ezt követeli, határozottan elzárkózik attól, hogy a szakszervezeti bizottság megkezdése nélkül, mint titkár egyszemélyben állást foglaljon. Bizonyos, hogy e helyes és egyszerű munkamódszer kialakítása, bevezetése nem megy egyik napról a másikra. A megszokottság, a hosszú időn keresztül kialakult helytelen módszerek megszüntetése időt igényel, de az eredmény szemponjtól nagyon is megéri a ráfordított energiát.

Kétirányú tájékoztatás

Nagy hangsúllyal szerepelt a megbeszélésen a bizalmi-hálózat munkájának fejlesztése. Ma már nyugodtan ki lehet jelenteni: minden szb-titkár

tudja — csak a bizalmiakra támaszkodva, velük együtt lehet sikeresen megoldani a feladatokat. Közébe, hiszen annyszor elhangzott, hogy a

bizalmiak a szakszervezeti munka alappillérei — ez a feltétel és követelmény mindinkább jelentkezik a mindennapok gyakorlatában is.

A szakszervezeti bizottságok egyre nagyobb gondot fordítanak a bizalmiak rendszeres és alapos tájékoztatására. Nyilvánvaló, hogy az üzemen minden lényeges részleg és csoport munkájának, körülményeinek minden részletére kiterjedő tájékoztatással rendelkező bizalmiak biztosítják csak a megfelelő és nélkülözhetetlen kapcsolatot a vezetés és a dolgozók között. A tájékoztatás biztosítása a bizalmiak tekintélyének is elősegítő feltétele. Ha a dolgozók azt tapasztalják, hogy a bizalmi minden őket érintő döntéssről, intézkedésről tájékoztatott, akkor ez természetesen teszi számukra, hogy maguk is a bizalmihoz forduljanak észrevételeikkel, problémáikkal és javaslataikkal.

A tapasztalatok szerint általában javult a bizalmiak tájékoztatása a szb-ok részéről. Most a soronkövetkező láncteszte: a bizalmiak is rendszeresebbé tegyék csoportjuk tájékoztatását, a havonkénti bizalmi csoport-értekezletekkel, és az egyéni beszélgetésekkel.

Nagyon hasznos, célszerű egyes szakszervezeti bizottságok módszere: az szb-ülésekre rendszeresen meghívják egy-egy bizalmi. A bizalmi ilyenkor számol be munkájáról, tapasztalatairól, tolmácsolja csoportja tagjainak véleményét és javaslatait. Így módon a vezetés is tájékozódik. Nyilvánvaló, hogy a bizalmi számára is igen hasznos ez, hiszen személyesen is meggyőződhet róla, milyen körültekintéssel, sokszor vita után alakul ki a szakszervezeti bizottság véleménye és döntése egy-egy kérdésben.

Helyes az a módszer is, hogy a csoportértekezletek menetrendjének nyilvántartása alapján, a szakszervezeti bizottság egy-egy tagja részt vesz a bizalmi csoport-értekezletben. Így mód nyílik arra is, hogy egy-egy felvetődő kérdést azon nyomban megválaszoljanak, vagy szorgalmazzák megvizsgálását.

A beszélgetés egyik leglényesebb tapasztalata, hogy a nemrégiben választott szakszervezeti bizottságok programjában elsőrendű helyet kell biztosítani a bizalmiak munkája fejlesztésének, mert ez a legfőbb emelője a szakszervezeti demokrácia előrehaladásának is.

Előterben

a munkakörülmények javítása

Különös figyelmet érdemel az az egyöntetűség is, amely a szakszervezeti bizottsági titkárok hangsúlyozták, a munka középpontjába állították a munkakörülmények állandó és tervszerű javítását. A posta fejlődésének és fejlesztésének sajátosságából következően szinte mindenütt jellemző a zsúfoltság, a szociális létesítmények és berendezések több-kevesebb hiánya, a gépesítés elmaradottsága a korszerűség követelményei mögött; a szolgáltató jellegű, a dolgozókat nehéz szolgálati időbeosztás stb. E problémák csoportokkal kapcsolatban, bár bizonyos megállapítások általános érvényűek, mégis a postahivatalok és üzemek saját feladataitól, elhelyezkedéstől és létrejöttük időpontjától függően, a megoldandó feladatok, a fontossági sorrendek szinte mindenütt különböznek. Éppen ezért csak helyeselni lehet, hogy a szakszervezeti bizottságok a munkakörülmények javítására vonatkozó általános elveket a saját területük gondos felmérésére, a helyzet és a lehetőségek körültekintő elemzése alapján kívánják megoldani. A Budapesti Postaigazgatóságon például, ahol az egyik legnagyobb gondot a rendkívüli

zsúfoltság okozza, felmérés készül az osztályok helyzetéről, hogy minden körülményt figyelembe véve fontossági sorrendet állapíthassanak meg. Másutt, nagyon helyesen, különös figyelmet fordítanak arra, hogy már a tervezés stádiumában ellenőrizhessék, megfelel-e a készülő létesítmény az előírt követelményeknek. Az is helyes, hogy keresik a kététenkénti szabad szombatok lehetőségét, annak biztosítása mellett persze, hogy a közönségszolgálat ne szenvedjen hátrányt. Felvetődik az úgynevezett C-szolgálatosok munkarendje problémájának megoldása és még sok más kérdés. Mindannyian a munkakörülmények javításának érdekében!

A szakszervezeti munka lényegének megértését tükrözi ez a mind erőteljesebb figyelem a dolgozók munka- és életkörülményeinek javítására. Bizonyos, hogy a rendelkezésre álló lehetőségek felkutatásával, a lehetőségek legteljesebb kihasználásával is lehet még jelentősen előre lépni. A nemrégiben megválasztott szakszervezeti bizottságok a tapasztalatok szerint helyes szemlélettel és jó irányban haladnak.

V. I.

VÁLASZOLUNK

Az alapszervi vezetőségválasztó taggyűléseken elhangzottak közül több olyan akad, amely a posta csaknem minden szervezett dolgozóját, vagy legalábbis egy-egy rétegét érinti.

Sok hozzászóló útján általános véleményként nyilvánult meg, milyen nehéz a munkaerő utánpótlása, különösen a nehezebb fizikai munkát igénylő és moslósabb munkakörülmények között. Egyre nagyobb az ipar-építőipar munkaerő elszívó hatása, egyrészt a bérezésben jelentkező különbségek, másrészt pedig a csökkentett munkaidő, a kététenkénti szabad szombatos munkaidőbeosztás miatt. A csökkentett munkaidőnek még a posta üzemi feladatok körében is nagy a csábító ereje, mivel a területen gyakori a vasárnapi, ünnepnap és éjjeli szolgálat is. Ez csak növeli a különbséget a jobb munkaidőbeosztású üzemekkel szemben.

A posta a munkaidőcsökkentés további munkaterületekre való bevezetésére a szakszervezettel együtt kialakította elképzeléseit. Feltételezhető, hogy már 1970-től fokozatosan lehetőség nyílik az egész postán a heti 44 órás munkaidőrendszer megvalósítására, 1972 végéig pedig befejezésre. Néhány postaszervónál, illetve egyes részlegnél — amelyek munkája kapcsolódik az iparral, építőiparral, illetve karbantartási, rakodási, szállítási tevékenységet végeznek —, még ez évben javasoljuk a csökkentett munkaidő bevezetését.

A bérezési problémák megoldása érdekében a gazdaságilag postaszervezetnek valóban bérigazságtétel kell folytatniuk. Bérfejlesztést ott csinálnak, ahol szükség van az összegeket ne aprózzák el. 1969. évben is rendelkezésre áll az önköltségből és a részesedési alaphoz 1—1 százalék a bérszint növelésére. A kollektív szerződés biztosítja az éjjeli munka jobb díjazását azzal, hogy 30 százalékkal emelte az éjjeli pótlék felső határát. Az év végi részesedés elosztásánál, a biztosított 50 százalékon felül, lehetőség van a minőségileg jobb, lelkiismeretesebb munka és a törzsgárda elismerésére.

A nyugdíjak csaknem mindenütt megismételték régi kérésüket, hogy a MAV arképes felárú közszolgálati igazolványt megkaphassák. A kérés teljesítésének elbírálása nem a posta hatáskörébe tartozik. E kedvezményt meg a dolgozó postások részére sem a posta adja, hanem a közszolgálati alkalmazottak kapják, pénzügyminiszteri egyetértéssel, a KPM-től. A jelenlegi rendelkezés nem teszi lehetővé a nyugdíjak részére a kedvezmény biztosítását. A postás nyugdíjasok kérése végeredményben népgazdasági szintű nyugdíjasprobléma, s ebben felsőbb szervek állásfoglalása szükséges.

Sokan hangsúlyozták: kevés az üdülőjegy, a szakszervezet nem tudja kielégíteni főleg a családost beutaló iránti igényeket. Az igény valóban sokkal nagyobb, mint a lehetőség. Ezen a SZOT segíteni kíván: 1968 óta több nagy, korszerű üdülőkombinát épül. Szakszervezetünk kezdeményezésére a posta "Balatonalmádban 120 férőhelyes, új, modern üdülő építését kezdi meg, előrelátótlag még az idén.

A művelődési lehetőségek iránti igények növekedését jelzik azok a felszólalások, amelyek a szakszervezeti könyvtárak állományának frissítését és több új könyv beszerzését sürgetik. Továbbá, amelyek kéri a közönségszervezőket, hogy az igényeknek megfelelőbb színház-, operajegy-ellátást biztosítsanak.

Művelődési igények kielégítése érdekében a szakszervezeti alapszervezetnek többet kell tenniük. Az éves költségvetés készítésénél legyenek figyelemmel a megnövekedett igényekre.

A társadalmi munka elismerése

A nemzetközi nőnap alkalmából a szakszervezeti munkában példaadó eredményeket felmutató tisztviselők közül szakszervezetünk elnöksége felterjesztése alapján két szaktársnő kapott kitüntetést.

A Posta kiváló dolgozója kitüntetést Király I. Lászlóné, a Szegei I. hivatal szb-titkára kapta, aki 1951 óta szakszervezeti tag és munkája során többször is kapott kitüntetést. Egyébként 16 éve végez szakszervezeti munkát, korábban, mint bizalmi, majd szb vezetői tag, megyebizottsági tag, jelenleg a Szegei Területi Bizottság tagja.

A Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatú kitüntetést Mészáros Antalné, a Soproni Postaigazgatóság Területi Bizottságának nőfelelőse kapta. Több mint 10 évig szakszervezeti bizalmi tevékenykedett, majd később mint szb kulturális, illetve nőfelelős véggezte feladatát.

A száraz adatfelsorolás mögött lelkes szakszervezeti tisztviselő: húzódnak meg szerényen, olyan emberek, akik vállalták és vállalják a szakszervezeti megbízatást,

szabad idejüket terhére, szem előtt tartják a közösség érdekeit. A kitüntetések mintegy jelképesen az összes szakszervezeti tisztviselőknél szólnak, s ez alkalomból a női aktivistáknak.

Jó szót is

Egyik levelezőnk panaszként: Jubileumi jutalmat hivatalukban csak a dolgozó kérésére, de akkor is jelentős késedelemmel fizetnek. Az átadásnál mellőznek minden ünnepséget, noha a 25 vagy 40 éves ledolgozott szaktárs néhány elismerő szót megérdemelné.

A panasz sajnos, nem elszigetelt jelenség. A jubileumi jutalom bérjellegű jutattat, azt külön kérelem nélkül, az esedékességkor ki kell fizetni. A mulasztás éppen olyan súlyos törvénysértés, mintha valaki a hónap első napján járó fizetését 10-én kapná meg. Nem szólva arról, hogy a jubilás a pénzátadáskor, a közvetlen munkatársak jelenlétében bizony megérdemel néhány elismerő szót.

Köszöntjük az 50 éves Osztrák Postás Szakszervezetet

Ez évben ünnepli az Osztrák Posta és Táviró Szakszervezet 50 éves fennállásának jubileumát. Ez alkalomból Josef Sturm cikket írt az osztrák "Munka" című szaklapba. Felidézte a múltat, amikor először különböző érdekközösségek jöttek létre, amelyek leginkább segélyező szerepet töltek be. Az úgynevezett "osztályegyesületek" 1918-ban felbomlottak, majd ezt követően rövidesen megalakult a "Postakalmazottak Szakszervezeti Szövetsége". A műszaki érdekeket "Műszaki Egyesület" képviselte. 1926-ban a csoportok feloszlottak és egységesen a postászsakszervezetbe tömörültek. E változás szinte minden területre hatással volt. A szövetségben belül a nődolgazók, a munkások, a közigazgatási tisztviselők, postamesterek létrehozták szakszervezetüket. 1932-ben egyesült a postászsakszervezet és a Műszaki Egyesület. Csatlakoztak hozzájuk többek között a keresztyén szakszervezet tagjai is. 1934 februárjában a fekete fasizták feloszlatták az egységes szakszervezetet és a segélyező egyesületet, a felhatalmazott vagyont elrabolták. Ezután illegálisan működtek a szakszervezeti csoportok, így harcoltak a jobb életért, a magasabb bérért. A hitleri fasizták uralomra jutása nyomán fokozódott az elnyomás. S végre eljött a várva várt felszabadulás. Az osztrák szakszervezet ismét megalakult, illetve újjáalakult, de szakszervezetekre tagozódva. Ez a körülmény nehezítette az előrehaladást, korlátok közé szorította az aktivistákat.

A cikkíró végül hangsúlyozza: az egységes erőfeszítésekre való törekvést minden haladó szervezett dolgozó örömmel üdvözölné Ausztriában.

Köszöntjük az 50 éves Osztrák Postás Szakszervezetet!

A szakszervezeti munka segítői

A Táncsics Szakszervezeti Könyvtár sok olyan könyvet adott ki, amelyek feltétel nélkül éreztetik majd hatásukat a szakszervezeti választások utáni időszakban. Javasoljuk az szb-titkároknak, az szb-tagoknak, szakszervezeti bizalmiaknak és a különböző területeken dolgozó tisztviselőknek, tanulmányozzák e füzeteket és vitassák meg azok tartalmát a helyi viszonyokra való alkalmazását.

A Munka Törvénykönyve és végrehajtási rendelete című hasznosnak ígérkező zsebkönyv tartalmazza az időközben megjelent legújabb rendeleteket, törvény módosításokat is.

Darvas-Sáska-Kerepesi: Béren kívüli juttatások című könyvecske sok aktuális kérdésre ad választ. Rögzíti a különböző kedvezményeket, a lakásépítés, lakáselosztás kérdéseit, a vállalati lakásépítés szabályait, az üzemi étkeztetést és a gyermekintézmények stb. igénybevételét.

Harangozó-Hűvösvölgyi: A vállalati munkaerőgazdálkodás című könyve olyan témával foglalkozik, amely a posta területét is érinti.

Felhívjuk a figyelmet a Munkaügyi kiskönyvtár sorozatra, amelyben eddig dr.

Zsiga László: A munkaügyi viták eldöntésének szabályai; dr. Deák László: A fegyelmi felelősség; és dr. Kovács István: A továbbtanuló dolgozók kedvezményei című füzetek jelentek meg.

Dr. Bálint-Murányi: Munkabiztonság és munkalektan című könyve olyan tudományt tár elénk, amely szorosan összefügg minden dolgozó emberrel. Nagyon hasznos szakszervezeti tisztviselőknek a könyvecske tanulmányozása. Sok olyan módszert, s újabb ötleteket meríthetnek belőle, hogy az eredmény mindenekelőtt a dolgozókkal való hatékony kapcsolatban jut kifejezésre. Petrák Katalin: Az első magyar munkáshatalom szociálpolitikája c. könyvében a Tanácsköztársaság szociálpolitikai intézkedéseit boncolgatja, idézi a korabeli sajtó érdekesebb cikkeit.

Kerekes György: Latin-Amerika szakszervezeti mozgalmának című könyve érdekes olvasmány. Feltárja egy jelentős világrész munkásmozgalmát. (bér—gy)

KI MIÉRT SZERETI A POSTÁT?

AZ ANYAGGAZDÁLKODÓ

Mint az emberi munka minden területén, a postán is vannak „szemmel fogható”, szinte képszerű foglalkozások. A minap írtunk a technikus-ról, aki a posta leglátványosabb szervének: a televízióknak a dolgozója, a Széchenyi-hegyen levő adótoronyban. A hatalmas villogó-zümmögő gépek színes és vonzó környezetében rajzoltuk meg alakját, munkáját. De hogyan fessünk ilyen környezetet, a távbalatás boszorkánykonyhájának varázsával mostani riportunk hőse köré? Pedig annak a technikusnak a munkája, aki ott fenn dolgozik a tévé éteri érhálózatának szívében — szorosan összefügg ezzel a technikai szakemberrel, Kolozsvári Ottóval.

Kolozsvári Ottó a brigádvezetője annak a 19 dolgozóból álló „utánpótlási” kollektívának, amely már háromszor nyerte el a szocialista brigád címet. A Posta Rádió és Televízióműszaki Igazgatóságának törzséhez tartoznak, a tervgazdasági osztály anyaggazdálkodási csoportjához. Kimagaslóan jó munkájuk elismerése jut kifejezésre most abban is, hogy Kolozsvári Ottó lesz a posta egyik küldötte a szocialista brigádvezetők III. országos konferenciáján.

— Nemcsak úgy, szokványos udvariasságból mondom — hangsúlyozza Kolozsvári, — hanem valóban úgy is érzem: azért is nagy megtiszteltetés számomra, hiszen én még nem is vagyok „rég postás”. Nyolc éve dolgozom a postán. Minder újdonság volt akkoriban számomra.

Ha egy kicsit belegondolunk: milyen tömegű és bonyolult gépezet működött az országban a rádió és tévé, s ezen belül az alkatrészeknek milyen roppant sokasága, akkor körülbelül érzékelni: mi az az anyag, amivel a brigád tagjainak számolni és amit ismerni kell... S ha ehhez még hozzávesszük, hogy ma még, sajnos, az ipar, a technika egész területén milyen probléma az anyagellátás, — akkor tudjuk csak igazán méltányolni a brigádnak már az előző versenydőben felajánlott és meg is valósított teljesítményét: az anyagigényléseket 24 órán belül továbbítják!

A „vándorkatalógust” is Kolozsváriék dolgozták ki. Ez ma már valóságos „műszaki tolmács”. Az adóállomásokon dolgozó technikai szakemberek ugyanis, ha kérnek valamit, pl. egy kapcsolót, megírják, mit kell annak tudni? De olyan kapcsolót, ami ugyanazt tudja, többféle is van — a gyártó és forgalmazó szervek is más-másféle képpen nevezik... Most viszont az összeállított katalógusból kike-

reszik a megfelelőt, kép és leírás alapján; s kiírják a tárgy mellett szereplő számjelzést, pl. „VKF 102 B” — s a gyártó és forgalmazó fél ekkor már pontosan tudja, miről is van szó.

Nem „írásztal-emberek”; felajánlásaikban éppen az szerepel visszatérően, hogy a munkaköri utasításban nem szereplő új munkamódszereket dolgoznak ki, munkatöbbletet vállalnak. A helyszínen tanulmányozzák az adóállomások, s elvük, hogy majdnem olyan tökéletesen kell ismerniük a gépeket, mint az ott dolgozóknak. Azoktól tanulnak — az állomások adminisztratív dolgozóit viszont ok tanítják meg az anyaggazdálkodásra stb.

Az igazgatóságon (ezt már nem Kolozsváriék mondják el, hanem szakszervezeti vezetők) a brigád megannyi új kezdeményezés „motorja”. A szakszervezeti tanács mellett működő közgazdasági munkabizottságban fontos bérelemzést végeztek, felkutatva az aránytalanságokat,

lehetőségeket stb; tevékenyen részt vettek az igazgatóság híradójának, a „Modulátor”-nak szerkesztésében (névadója éppen Kolozsvári volt); ismeretterjesztő előadásokat tartottak a munkatársaknak; jó példát mutattak a korábbi szakmai vetélkedőn ugyanúgy, mint most a jubileumi „ki mit tud” versenyben, s az igazgatósági törzs szakszervezeti bizottságán belül a brigád tagja, Hortobágyiné végezte a szervezési munkát...

— A postai brigádvezetők értekezletén is arról beszélgettünk, — mondja Kolozsvári Ottó, — hogy kimutathatóan, a gyakorlatban tapasztalhatóan mindenütt erősödött a kollektív szellem, ahol eleve a brigádmozgalom. Az országos konferencián is azt kell tudatosítanunk, hogyan kell segíteni az embereket, hogy ki-ki olyan munkát végezzen, amit szeret; szeretni pedig csak azt a munkát lehet, amit jól értünk, hiszünk az értelmében, jelentőségében. Ezért szeretjük mi ezt a postai munkatérületet. Kárpáthy Gyula

HIROSSIK JÁNOS

A száraz életrajzi adatokból a munkásmozgalom egyik kiváló képviselője, a proletárrövidadalom nagyszerű harcosának arcképe bontakozik ki. Az Építőmunkás Szövetségbe korai ifjúságában belép és hamarosan kitűnik nagyszerű képességeivel. A szövetség vezetőségi tagja. Az építőmunkások sztrájkjait szervezi és cikkírója az Építőmunkás szakszervezeti lapnak. 1910-ben egyik aláírója az Alpári Gyula-féle emlékiratnak, amely a Szociáldemokrata Párt vezetését a II. Internacionálé előtt opportunizmussal vádolja.

1915-től 1918-ig katona. Alapító tagja és első titkára a KMP-nak. A Tanácsköztársaság alatt az egyesített párt egyik titkára, az 500-as Budapesti Munkástanács tagja. 1919 májusától az elfoglalt területek kormányzótanácsai biztosa és a rövid életű Szlovák Tanácsköztársaság belügyi népbiztosa. A Tanácsköztársaság megdöntése után illegális kommunista sejtkeket szervez. 1920–25 között Bécsben a KMP Központi Bizottságának tagja, az illegális apparátus vezetője. Az illegális KMP magyarországi vezetését veszi át 1925-ben, majd 1933-ig Berlinben a Szovjetunió külkereskedelmi vállalatainak alkalmazzottja, a Német Kommunista Párt tagja. 1933-ban Németországból Prágába menekül, ahol 1938-ig a Vendéglátóipari Szakmunkások lapját szerkeszti. A német megszállásor letartóztatják, előbb Bécsbe deportálják, majd Magyarországára kerül, ahol bár rendőri felügyelet alatt áll, 1943-ban ellenállási mozgalmat szervez. A felszabadulás után nem kapott szerepet, a személyi kultusz felreálította a munkásmozgalomnak e kiváló vezetőjét. Elfeledve, nyomorban halt meg 1950-ben.

Hirossik küzdelmes élete a Tanácsköztársaság alatt beleszővődött a posta történetébe. Ez a tény ad alapot arra, hogy lapunkban a Tanácsköztársaság postalai kiválóságai között az 6 nevével is foglalkozzunk. Ugyanis a Népgazdasági Tanács A. Főosztálya 1919. július hó 3-án Robicsék Pált, a posta- és táviróügyek biztosát állásától felmentette és helyére Hirossik Jánost nevezte ki. Ettől az időponttól kezdve ő vezette az egyre nehezebb helyzetben levő Tanácsköztársaság postáját egészen az összeomlásig.

Érdemeinek szerény elismerését jelentené, ha nevét a Főposta márványtáblájára felvennék, a proletárdiktatúra többi postás hőse neve mellé. (Irodalom: a Párttörténeti Intézet dokumentumai, a Posta Táviró- és Távbeszélő hivatalos lapja 1919. 49. sz.)

Jankovich Lajos

Háromszor érte meg

a munkás-

hatalom

megvaló-

sulását

Az új lakótelep némi túldzálal — legalábbis honi fogalmak szerint — felhőkarcólónak is beillő házának tizenharmadik emeletén — egy ifjú veteránnal esett találkozásom, aki olyan déleg tartással, szálfa egyenesen invitál beljebb a barátságos kétszobás lakásba, mintha csak az imént vonult volna be rekrutálként a 48. gyalogezred pilzen laktanyájába.

Pedig annak már több mint öven esztendeje, hogy behívót kézbesítettek Balatonedericsen a Nagy család hét gyermeke közül a katonasorba csepere-dett Antalnak. Tizenhét esztendősen éppen hogy elmúlt, amikor szülei könnyek közepette útnak indították. Aztán hathetes gyorsított kiképzés — és irány a front! Nagy Antal egykétőre a Piave poklában találta magát.

— Egymás után kétszer is megsebesültem — emlékezik az olaszok fülsiketítő pergőtüzére a két világháborús tanúja. — Ennivalónk, kótszerünk alig volt, s végre a sebesültszállító vonat haza érkezett velünk. Akkor elhatároztam: dehogy is megyek én tovább, jobb lesz nekem odahaza!

Nagyot nézhettek a cseppnyi Nagy-portán, amikor egy szép nyári délután bicegve,

botra támaszkodva megjött az Anti gyerek. Közben Pestről furcsa híreket hoztak az utasok: nyugtalanság, forrongás tartja izgalomban a fővárost, tán még forradalom is készül...

— Nem sokat tudtunk mi a politikáról, egyszerű napszámos ember volt az apám. Szegény, akárcsak a falu nagy többsége. Örömmel hallottuk, hogy ezáltal jobb lesz a munkajuttatásunk. Elérkezett 1919. januárja. Nagy Antal erre így emlékezik vissza:

— Tapolcáról megérkezett Pollák és Kerékgyártó elvtárs. Összehívták a falu apraját-nagyját, hogy hírül adják: megalakítják Edericsen is a kommunista pártját és a direktóriumot, meg a munkástanácsot. Engem a munkástanács jegyzőjévé jelöltek, s a direktórium elnökhelyettese lettem.

Hetekkel később az elnök fegyvert fogott: beállt a Vörös Hadseregbe. Ment volna, jelentkezett Nagy Antal is, de a tapolcai elvtársak rávetették, maradjon. Lábalával sincs rendben, meg aztán elkel a világos, tiszta beszéd Edericsen is.

— Összeszedtük az uraságoktól a fegyvert — emlékezik vissza a direktórium elnökhelyettese. — Vörösrőrséget alakítottunk és buzdítottuk a

Akik a döntőbe jutottak

Élénk volt a forgalom, izgatót a jövés-menés vasárnap délelőttön a Budapesti Posta-igazgatóságon. Az elődöntőn az első három helyet kivívó válogatott gárda mérte össze tudását: 21 szakszervezeti bizottságnál tartották a selejtezőt; 1300 postás — kézbesítők, tisztviselők, fiatalok és idősek — nagy táborából kellett most az élre húzni...

Kövesdi Ferencné, a játékvezető — postai oktatótízt — kalauzolásával bevonult a zsűri. Elnöke: Csányi Lajos, az igazgatóság helyettes vezetője; tagjai sorában pedig a forradalmi jubileum témájához igazán érő olyan szakemberek foglaltak helyet, mint például Simon Péter, a Párttörténeti Intézet tudományos munkatársa, az V. ker. Pártbizottság tagja vagy Flóris Miklós veterán, aki mint ezredes vett részt a szocialista forradalom nagy harcában. Oszlánci István, az igazgatóság szakszervezeti tanácsa megbízott titkára mondott beszédet, majd Fatalin János, a Postás Szakszervezet titkára köszöntötte a jelenlevőket. Az ünnepélyes hangulatot művészek szereplése tette teljessé: Medve Tibor, a Thália Színház tagja, „Hiszek az emberben” címmel Móra Ferenc, Győre Imre, Ady Endre forradalmi műveiből adott elő; majd Reményi Sándor, az Állami Operaház tagja, — Puskás Sándor zongoraművész kíséretével — a Bánk bán és a Boris Godunov operákból énekelt három áriát.

A verseny első fordulóját most is, mint a selejtezőben: lát-szólag kedélyes „totózás” volt. Persze, csak lát-szólag kedélyes, mert nem volt mindegy, ki mit ír a nyomtatott „totószelvény” rovatába: X-et, 1-et vagy 2-est. Az ötven versenyző közül huszonötön mentek tovább.

A következő szakasz nem volt látványos — ám annál izgalmasabb! A versenyzőknek a forradalmi tematika legkülönbözőbb területeiről feltett kérdésekre írásban kellett válaszolni. Ennek alapján választotta ki a zsűri az első hat, legtöbbet tudó versenyzőt. Nevüket jegyezzük csak fel: élen Bokor Pál 66 ponttal, aztán Hölter László 56, Hansági Lászlóné 53, Egyekfi Zolt 43, Kovács Ernő 42, Kovács László 42 ponttal.

Ök kerültek a színpad reflektor fényébe, hogy a Kövesdi által egyenként feltett kérdésre szóban válaszoljanak. Most már nemcsak a lexikális tudás számított, hanem az is, hogy egy-egy kérdésre, ki milyen alaposan, ügyesen, jó előadókészséggel válaszolt. A zsűritagok egyenként 0-tól 5 pontig bírálták a választ; a tagok által adott pontszámot az elnök összegezte. A válaszokat a versenyzőtársak sok esetben ki-

egészíthették: további adattal, névvel — s a játékvezető ilyenkor egy-egy zsetonnal jutalmazta őket.

Bokor szívósan tartotta az első helyet. A hatos mezőny második fele között részint egyenlő pontszám, részint minimális, egyes pontszám-különbség volt; ezért a zsűri úgy határozott, hogy még egy ráadásfordulóban tessz fel kérdéseket. És itt valóban meglepetések következtek be: Hölter László a második helyről a harmadikra került; Hanságiné viszont feltört másodikikra.

A díjak, jutalmak kiosztása után beszélgettünk a három első helyezettrel, akik mint csapat indulnak majd a döntőben.

— Hanságiné és Hölter szakszakkal közösen készülünk — mondta Bokor Pál. — Szerencsére elég közel vagyunk egymáshoz. Hanságiné ugyan csak itt dolgozik, mint én, a Budapesti Postaigazgatóságon, Hölter pedig a 72-sben.

Ezen a vasárnap délelőtt Budapest több más helyén is összemérték tudásukat a „Ki, mit tud?” eddigi legjobbjai.

A Táviró utcában tartott középöntőn az első helyet Nagy Kálmán szerezte meg. A Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóságán, a személyzeti és munkaügyi osztályon dolgozik, mint munkavédelmi előadó.

— 1947 óta vagyok a postánál — válaszol Nagy Kálmán. — Először a Kábelhivatalban voltam, majd az Átvitel-technikán, aztán a RAVEL-nál, s úgy kerültem ide...

Itt hatvanketten versengtek az elsőigért. Nagy Kálmán a legtöbb pontot — huszonötöt — a két Clemenceau-jegyzékről szóló válaszával érte el. Németh Gézával, a budapesti tv mikrohullámú központjának dolgozójával és Antus Antalal, az ózdi adóállomás közlőjével indulnak közös csapatban.

Különösen az irodalmi anyagot tanulmányozzunk — hangsúlyozza Nagy Kálmán. — Úgy érzük, e területen kell legtöbbet pótolnunk.

A Cházár András utcában — a szakszervezeti székházban — 57 versenyző közül Kanizsai Nagy András 75 pontos végeredménnyel győzött. A Posta Vezérgazgatóság jogi előadója. 1967 augusztusában végzett a jogegyetemen, először a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon dolgozott.

— A verseny első felében — mosolyodik el Kanizsai Nagy András — még nem reméltem, hogy első helyre kerülök. Később különösen annál a kérdésnél jöttem zavarba, hogy mi volt Garami állásfoglalása a két párt — a Szociáldemokrata Párt és a Kommunista Párt — egyesülésekor, március 21-én?... De végül is a kér-

dések többségére megadtam a helyes választ...

Kanizsai a döntőben Csizmadia Andornéval, a Csekkleszámoló Hivatal munkatársával és Várkonyi Verával, a Járműtelep dolgozójával indul közös csapatban.

A Lágymányosi Távbeszélő Központban 40 versenyző közül Miltényi Szilárd mérnök lett a „pálma”.

— 1961 júliusa óta tartozom a postához — mondja Miltényi. — Érettségi után először két éves műszerész tanuló iskolát végeztem, majd társadalmi ösztöndíjjal a műszaki egyetem hallgatója lettem, a híradástechnika gyengeáramú fakultásán. Az egyetem után az igazgatóság valamennyi üzemében dolgoztam; mert az a gyakorlat, hogy minden mérnök minden munkahelyet megismerjen kezdő időszaka alatt. Aztán ide kerültem, a területi tervező irodába.

Miltényi a 9 pontból álló írásbeli versenyszakaszban még „középbolyban” volt; a szóbeli kérdésekre adott válaszaival vívta előbbre magát. Mások válaszaiknak kiegészítései is sok zsetont — vagyis pontot — szereztek.

Szeretnék minél jobban összefogni a hármas csapatban — jegyzi meg töretlen versenykedővel. — Török Mihállyal, a Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztés üzemvezetőjével és Jakubetz Ilonával, a tervező iroda költségvetésszerű munkatársával együtt indulunk...

Érdeklődéssel várjuk a döntő napját.

K. Gy.

★

Viszonthallásra!

László Endre, a rádió rendezői karának valóságos doyenje hangsúlyozza: e postás-vetélkedőnek külön rangot, érdekességet kölcsönöz az, hogy országosan mozgósította a postásokat. Az elődöntőn 257 szakszervezeti bizottság keretében 11 200 versenyző indult: a középöntőben pedig tizenegy postaigazgatóságnál 700 versenyző. Ilyen hatalmas mezőnyből került ki tehát az a 33 versenyző (11 csapat), amely a döntőben szerepel.

Március utolsó vasárnapján, reggel 8 órakor a rádióban egy órán keresztül zajlik le a döntő első menete. Ebből az első hat csapat jut tovább, a március 30-án 9 órakor a 6-os stúdióban rendezett egyenes adásra. Viszonthallásra!

(k—y)

kor a minisztérium Dob utcai épületének nagykapuján át ráléptem arra a pályára, amiről igazán nagyon-nagyon szerettem úgy szoktam mondani: dolgozóitársaim ügyét egyengettem. Személyzeti munkával bíztak meg, majd postafőfelügyelő lettem, aztán postafor-galmi igazgatónak neveztek ki. Sokat dolgoztam, sokat kellett tanulnom is.

Tizenkét esztendőse nyugdíjba ment Nagy Antal. Azaz-hogy 1956 véres októberében az első két látott hozzá, után megsebesültem a pesterzsébeti munkásovséget. Tizenegy évig tartozott sorai közé. Es mindennap talált elfoglaltságot, mert az erzsébeti nyugdíjas postások bizalmivá választották.

— Várom már, itt mikor keresnek meg. Amennyire a rossz lábamtól telik, szívesen végzek ma is pártmunkát, mint ahogy a feleségem is rövidesen bekapcsolódik a Vöröskereszt társadalmi apparátusába. Megszoktuk, hogy dolgozunk. S annál nagyobb örömmel tesszük, mert akár innen az ablakból kitékintve is látjuk, nem volt hibával az életünk.

A Kassai tér új háza, rajtuk tv-antennák sűrű erdeje. S az asztalon Nagy Antal öt kiténtetése, a „Szocialista Hazáért” érdemrend is.

Gyapay Dénes

TERMELÉSI TANÁCSKOZÁSOK NYOMÁBAN

A termelési tanácskozások véget értek. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsánál arról beszélgettünk, milyen gondok, panaszok, javaslatok hangzottak el a termelési tanácskozásokon. Valamennyi központ referenciát adott, hogy a legutóbbi tanácskozások lényegesen különböztek az eddigiektől.

Szabó József így foglalta össze a változás okait: „Az utóbbi időkben — s talán sosem volt ez így — lényegesen kevesebb a dolgozók szubjektív indulata, de annál több a javaslat a munka jobb szervezésére.

Az Erzsébet központ termelési tanácskozásán a gépházi dolgozók jogosan panaszkodtak: gyenge és akadózó az anyagellátottság. A hálózatos osztályon pedig a megfelelő, az időjárás viszonyaitól daczoló munkaruhát hiányolták. A Ferenc központnál a munka jobb megszervezésének érdekében gépkocsikat sürgették. S itt még ennél is égetőbb kérdés a gépkocsivezetők hiánya, mert a meglévő gépkocsiparkot sem tudják így kihasználni. Javasolták, hogy az áramfejlesztő brigád egy tagját képezzék át tehergépkocsi-vezetőnek, mert manapság gépkocsi nélkül a hordozható áramfejlesztők szállítása szinte lehetetlen. (I) A József központban is a gépészeti korszerűsítést sürgették. Természetesen itt is szóba került a gépkocsik problémája, de emellett a József központnál a vállalkozás új gépházi berendezések kezelését módja ismeretlen a dolgozók előtt, s így sürgős oktatásra várnak.

A Krisztinában tették szövé a budapesti 1534 nyilvános telefonállomás kezelésének elégtelenségét. A kicsi és mégis kihasználatlan gépkocsipark tulajdonképpen népgazdasági károkat okoz, hiszen gyakran még a legforgalmasabb útvonalon sem tudják a perselyeket kiüríteni.

Végül pedig a közös problémák, melyekkel valamennyi központ tanácskozásán találkozhattunk: az étkezés. A külső munkát dolgozók ebédtelési igénye. A belső munkahelyek zsúfoltságának kérdése és a legfontosabb, a dolgozók mindenütt sürgetik a posta lakásépítési akcióját.

Arra a kérdésre, hogy a javaslatok, bírálatok nyomán milyen intézkedések történtek, nem kaptunk konkrét választ. A legtöbb esetben így hangzott a felelet: felterjesztettük, továbbítottuk...

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság szakszervezeti szobájában Kiss József, Horváth Pálné, Radnai István és Egyed Ernő mondja el a tanácskozások tapasztalatait. Itt is azt emelik ki, hogy a fő probléma mindenütt a munka tökéletesítése. Különösen időszerű ez a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság területén, hiszen itt lényeges változások készülnek. Így aztán a dolgozókat erősen foglalkoztatta és foglalkoztatja az a több százmilliósi beruházás, mely korszerűsíti az egész magyar helyközi távbeszélő szolgálatot. Minden tanácskozáson legelőször is a felkészítő, a továbbfejlesztő tanfolyamokat sürgették.

A belföldi és nemzetközi kezelési osztályon nők dolgoznak. Az utóbbi időkben problémává vált itt a cserélődés és a munkakiesés kérdése. (Az elmúlt két hónapban 25 dolgozó kérte ki a munkakönyvét

és naponta 50–60 a hiányzó száma.) Különösen sajnálatos, hogy többnyire rutinos kezelők mennek más munkahelyre. E munkaterület eddig érettségéhez volt kötvé. Az érettségizettek helyét azonban kénytelenek 8 általánost végzett kezelőkkel betölteni. Így félév, hogy a helyközi távbeszélő-szolgálat színvonala erősen csökken.

A cserélődés miérettét keresték termelési tanácskozásokon is. Világossá vált, hogy a kiselőpések fő oka az alacsony bér, a megterhelő szolgálat, a szabad szombatok vajdád, meg nem oldott kérdése. Néhány nappal a termelési tanácskozások után máris foglalkozik az igazgatóság e kérdés megoldásával.

A nemzetközi központ tanácskozásain is hasonlóak voltak a problémák. Ez a központ az utánpótlást mind ez ideig a belföldi központtól kapta. Minthogy most érettségivel dolgozókat is kénytelenek alkalmazni, félt, hogy megakad a nyelveket beszélő kezelők folyamatos utánpótlása. A tanácskozásokon a megterhelő idegmunka megbecsülését sürgették, a határos munkaidő bevezetését, vagy a szabad szombatok megoldását, valamint az éjszakai pótlék felemelését. (Örömmel számolunk be arról, hogy lapzártakor ez utóbbi megoldódott, 3 forintból 7 forintra emelték az éjszakai pótlékot!)

Átférfmálódta a termelési tanácskozások. A régi, gyakran üresjáratú értekezletek helyett ma szinte mindenütt a gazdaságosság szempontjából érveltek a dolgozók. Egyre inkább érezhető, hogy az új gazdasági mechanizmus éveit éljük.

Leikes Éva

Negyven

Újítás

TOTH GYULA a Ferenc Távbeszélő Üzemben a Crossbar alközpont karbantartó csoportjának vezetője. Távbeszélő-műszerészként, több mint 30 éve, 1938. szeptember 1-től dolgozik a postánál, 1961 óta pedig ebben az üzemben. Az elmúlt évek során hozzávetőleg 40 újítást fogadtak el. Területén már elnyerte az újítók között az első helyet is.

Vajon mi hajtja arra, hogy szüntelenül tökéletesítse a berendezéseket, egy-egy probléma megoldásán spekuláljon, új, jobb, célszerűbb és biztonságosabb megoldásuk után kutasson. Ugyanis

Rajz Lakos Lajos

egy ilyen munkaterületen, mint amilyen a karbantartás, aligha elszöndélő ösztönözhető az újításért járó jutalom, hiszen többnyire néhány száz forintos anyagi elismerésről lehet csak szó.

— Természetesen elsősorban a mi munkaterületünkön bukkannak elő a berendezések legkülönfélébb fogyatékságai, egy-egy egyszerűbb részletmegoldás, az üzembiztonságot gyengítő jelenségek, tehát tulajdonképpen mindaz, ami jobb megoldást igényel — mondja Tóth Gyula. — Ilyen körülmények között arra törekszünk, hogy jobbá, üzembiztosabbá igyekezzünk tenni a berendezéseket, elsősorban a hozzánk érkező észrevételek, panaszok alapján megpróbálunk továbbfejleszteni egy-egy megoldást. A legtöbb berendezés a mi területünkön van, nyilvánvaló tehát, hogy a legtöbb tapasztalat is szinte összpontosítva itt jelentkezik.

— Úgy vélem, hogy kevesebb probléma lenne, ha a Beloiannisz Híradástechnikai Gyr már a tervezés stádiumában jobban figyelembe venné az előzetes észrevételeket és ezeket megfelelően tervezné meg az elérhető legcélszerűbb megoldást. Sajnos azonban, ez nem minden esetben történik így, és ezért sokszor mindenképpen szükséges a berendezések egyik-másik részletének tökéletesítése. Azt is jó lenne biztosítani, hogy egy-egy újítást mindezt ismerjenek, ahol az adott berendezéssel dolgoznak. Nemezszer előfordul ugyanis, hogy kiderül: vidéki műszakiak is hosszabb időt töltenek egy-egy problémára megoldásával, noha ez már a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság területén megtörtént. Célszerű lenne, ha az illetékesek gondoskodnának róla, hogy a berendezésekkel kapcsolatos minden újítás, tökéletesítés ismeretes legyen mindazokon a területeken, ahol az adott géppel dolgoznak. (v)

Az újítómozgalomért

Az újításokról szóló 57/1967. (XII. 19.) Korm. számú rendelet a gazdaságirányítás új rendszerével összhangban csak a fő elveket rögzíti. Az újítómozgalom részletes, a helyi sajátosságokat, lehetőségeket is számba vevő, mindenre kiterjedő szabályozását a vállalatok (a posta) feladatává tette. Az 57/1967. (XII. 19.) Korm. számú rendelet a nagyobb vállalati önállóság biztosítása érdekében a vállalatokra bízta, készítenek-e újítási feladattervet vagy sem? A Posta Újítási Szabályzata szerint az 1989–70. évekre is újítási feladattervet kell kidolgozni — továbbra is — évenként minden postaszervnél. A tervet a szakvezetés készíti el, benne olyan feladatokat kell rögzíteni, amelyek megoldása az újítók közreműködését kívánja.

Az újítómozgalomban a felemelkedés, a benyújtott javaslatok gyarapításának egyik fontos módja az újítók figyelmének felkeltése, a megoldandó problémákra irányítása. Eredményes módszer mindenekelőtt a jó újítási feladatterv, amely az újítók figyelmét a postának a gazdaságosságra, a minőség javítására, a dolgozók egészségének védelmére való törekvéseire irányítja.

A postaszervek a feladattervek készítésénél különösen figyeljenek a nehéz fizikai munka gépesítésére, az anyag- és energiatakarékosságra és a munkavédelmi, balesetelhárítási feladatokra. Az ilyen irányú javaslatoknál fő szempont az emberi élet és egészség megóvása, nem pedig a gazdaságosság.

A Debreceni Postaigazgatóság Szakszervezeti Területi Bizottságának 1969. III. 5-i ülésén az újítómozgalom helyzete volt az egyik téma. Többen kérték, hogy az igazgatóság által megjelölt 12 újítási feladaton kívül többet foglalkozzanak a munkavédelmi újításokkal, a dolgozók élet- és munkakörülményeit előnyösen befolyásoló megoldásokkal.

A helyi tapasztalatokat a szakmai és szakszervezeti vezetőséggel közösen megbeszélve, arra kell felhasználni, hogy élővé váljék az újítási propaganda a posta egész területén.

Tamás János

31 milliárd a takarékbán

Február utolsó napján az OTP vezérigazgatója, Szirmai Jenő tájékoztatta az újságírókat a takarékbetétállomány helyzetéről, az új szolgáltatásokról. A húszéves jubileumát ünneplő OTP az elmúlt évek során a lakosság bankjává vált. Tavaly csaknem 4,4 milliárd forinttal növekedett a betétállomány, s ez évben is hasonló emelkedéssel számolnak. Hangsúlyozta: a takarékpénztári szolgáltatásokból a postások is derekasan kiveszik a részüket. Az úgynevezett átutalási betétszámla biztosítja, hogy a lakók a közüzemi díjak befizetését és az egyéb rendszeresen visszatérő fizetési kötelezettségeiket ügyszolgálaton keresztül OTP-n keresztül teljesítsék. Az áruvásárlási kölcsön keretében — amelynek lehetőségeit a jövőben tovább bővítik — többek között 190 ezer televíziót, 16 ezer hűtőszekrényt vásároltak tavaly. A lakásépítkezéseknél megvalósult az egyetemes finanszírozási rendszer. 1968-ban 38 ezer lakás épült OTP-kölcsönrel. A jövőben típusútervek biztosításával is segíteni kívánják a családiházépítést.

MŰSZAKI ÉRDEKESSÉGEK

Z. P. Vaszilina: Fantasztron kapcsolások c. könyve foglalkozik a fantasztronok elméletével, tervezésükkel és méretezésükkel. De igen jól használhatják az impulzusteknikai berendezéseket tervező mérnökök, illetve technikusok. Vigh —Gárdonyi: Villamosságban c. könyve foglalkozik az elmúlt évek során kibővült villamosságban jelentős problémáikkal. Dr. Flamisch Ottó: Diesel-befecskendezők és porlasztók beállítása és üzemc. műve a mai korszerű motorok automatikus előgyújtásához, a szerelvények, a különböző típusú porlasztók stb. kezeléséhez ad tájékoztatást. (Műszaki Könyvkiadó.)

Walter Conrad: Barangolás az elektrotechnika birodalmában c. művében mindenki számára könnyen érthető leírásokkal mutatja be a civilizáció gyors ütemű fejlődését. Az író megszólaltat híres tudósokat, feltalálókat, például a távvezérlésről, a telexről, a feszültségmérlekről, az elektronokról.

Garai-Zádor: Gépipari szakmunkások kézikönyve sokak számára hasznos. Foglalkozik a matematika, geometria, fizika alfogalmaival, a gépipari alapismeretekkel, a hegesztés, forrasztás kérdéseivel. Tarnai-Viski: A gépjárművek kötelező felülvizsgálatáról (személygépkocsik, motorkerékpárok) c. könyvecskéje összefoglalja a jogi problémákat, majd ismerteti a műszaki követelményeket, a szakszerű javítási módokat, amelyek egy része házilag is megoldható. Hasonló témájú Surányi E.: Motorkerékpárok vizsgakönyve is. Ugyanez írótól jelent meg: Magánautósok vizsgakönyve.

Sulkowsky Endre: Készítsünk amatőrfilmet! közhasznú zsebkönyv. Közérthetően ad tanácsot amatőr fotósoknak, filmfelvevő tulajdonosoknak, a kép felvételel kezdve az előhívásig, kidolgozásig. (Táncsics Könyvkiadó.)

Róza György: Az én motorom c. könyve hazánk mintegy félmillió motorosának szól, kezdőkhoz és tapasztalt motorvezetőkhoz egyaránt. Tanácsot ad a műszaki hibák módszeres megállapításához, elhárításához. (Műszaki Könyvkiadó.)

(B)

VEVŐ — ELADÓ

E két fogalom jelentősége, dalú tájékoztatást eredményez. Az új gazdasági mechanizmusban nagyon megnőtt a postán nagyban megmozdított, a postai piacutatás c. könyvében, ad a lakosság számára. Az író a Hamburgi Világvasdagi Archivum igazgatója, s több évtizede foglalkozik a piacutatás elméleti és gyakorlati problémáival, egyszerűsített ismereteket, illetve feldolgozta műveiben a modern piacutatás módszereit.

A Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó az elmúlt napokban sajtótájékoztatót tartott, ahol a többi között jónéhány 1969-ben megjelenő műre hívták fel a figyelmet. A postai területet érintő műveket megges. Ennek egyik eszköze a jelenésükkor lapunkban ismerPublic relations, amely kétol-

A fejlesztés és a követelmények

Az ötvenes évek kényszerű megtorpanása után a posta műszaki fejlődése rohamosan gyorsult. Bár jónéhány évig még az „átmeneti korszakra” számíthatunk, amikor még egy időben kell alkalmazni a régi és az új technikát, a szakemberek egybehangzó megállapítása szerint „kibontakozóban van a postán a tudományos technikai forradalom.”

A Postavezérigazgatóság különböző szakosztályai már kidolgozták a fejlesztés irányait, s a tennivalókat. A betekintésre kapott anyagok témáiból nehéz a választás, egyik „izgalmasabb” mint a másik. Különösen, ha azt vizsgáljuk, hogyan kapcsolódik a postai szakemberképzés, az oktatás az elképzelések valóra váltásához.

— Az egyik legidőszerűbb téma az Ericsson crossbar rendszerű távbeszélő központok magyarországi telepítése — mondja Mezei Sándor, a vezérigazgatóság ügyosztályvezetője. A 20 000 előfizetőt kiszolgáló első gépezetek már 1970-ben működésbe lépnek majd a Lágymányos telefonközpontban.

A svéd géggel már aláírták a megállapodást. A magyar szakemberek nemrég jártak a helyszínen tanulmányúton. Gazdag tapasztalatokkal és dokumentációval azzal tértek haza.

— Az 1970 utáni években a vidéki igazgatóságok kezelésében is működnek majd az Ericsson gyártmányú crossbar rendszerű telefonközpontok. A budapesti 7 A—1 Rotary-rendszerű központok kicserélése belátható időn belül fokozatosan megtörténik. Erre a szakoktatásnak is fel kell készülnie.

A vezérigazgató nemrégben megjelent utasítása szerint elsősorban a beruházásban, az oktatásban, és az üzemeltetésben érdekeltek műszakiak továbbképzését kell biztosítani a tanfolyamokon. Ezekben a Felsőfokú Távközlési Technikumból és a Puskás Tivadar Távközlési Technikumból kijelölteknek is kötelező a részvétel. A második lépcsőben — az iskolarendszerű oktatásban — korszerűsíteni kell a tanterveket annak érdekében, hogy mind az elméleti, mind a gyakorlati (laboratóriumi) oktatás megfeleljen a követelményeknek.

— A szakoktatás elsődleges célja, hogy a Rotary-rendszerű telefonközpontokhoz szokott műszakiak szemléletét, felkészültségét a crossbar kapcsolástechnikának megfelelően átalakítsuk. El kell érni, hogy a dolgozók mind rendszertechnikailag, mind az áramkörök szempontjából megismerkedjenek az új gépezetekkel, melyek 2 éven belül belépnek a posta vérkeringésébe.

KÖRKÉP A TERÜLETI BIZOTTSÁGOK, ALAPSZERVEK ÉLETÉRŐL

VÁLASZTÁS FINISÉBEN

Mire e sorok megjelennek, a szakszervezeti választások finisén is túl vagyunk; több mint 50 ezer szervezett postás választott szakszervezeti bizalmi, osztály-, műhely-, munkahelyi, valamint szakszervezeti bizottságot. Azok a tisztségviselők, akik az előző választás óta eltelt két esztendő alatt a tagság által rájuk bízott feladatoknak megfeleltek, ismét bizalmat kaptak, mások viszont nem kapták meg a szükséges szavazatok kétharmados többségét. Egyszóval: érvényesült a szakszervezeti demokrácia.

Hogy a választási finisről megközelítő képet kapjunk, ellátogattunk a Budapesti vidéki Területi Bizottsághoz tartozó alapszervekhez, résztvettünk választásokon, beszélgettünk már megválasztott tisztségviselőkkel és olyan szb-titkárokkal is, akik még készülődtek a választási taggyűlésre.

32 hálózatépítő munkás ült körül a fehér abrosszal leterített hosszú asztaloknál. A Buvig-HALÉP szervezett dolgozóknak küldöttéi jöttek össze szakszervezeti bizottságot választani. Érdeklődéssel hallgatták Besenyei János szb-titkárnak a két éves munkáról szóló értékelő beszámolóját. A bizalmiválasztás során részben a régiakat választotta meg a tagság; számukra a közelmúltban már egynapos bizalmi választást tartottak. (Dicséretes a gyorsaság!) Helytelen viszont, hogy nemegyszer hiányzott a segélykérőknél a bizalmi javaslatok, vélemények, mégis kiadták, úgy mond: nem akarták késleltetni az ügyet. (E módszer sérti a szakszervezeti demokráciát, s ezért nem is lehet egyetérténi e gyakorlatl.) Megelégedésre szolgált a tény, hogy súlyosabb balaszt az elmúlt két esztendőben nem volt, s hogy a rövidített munkaidő bevezetésével javult a családoktól távol dolgozók helyzete. A munkavereseny jó szervezését igazolja, hogy tavaly minden brigád teljesítette vállalását, például, hogy elérjük a négyes minősítést. Bírálóan jegyezte meg: az új gazdaságirányítási rendszer első esztendejében az új egysegárakat csak a felvétel után kapták meg, s emiatt nagy volt a bizonytalanság. Az szb megvizsgálta például a munkavezetők problémáját, ugyanis panaszkodtak, hogy noha a dolgozók változó munkahelyi átalányja 1988. április 1-től 600 forintra emelkedett, a munkavezetőkét viszont 450 forint maradt. Pedig a munkák mennyisége és minősége alapvetően töltük is függ. Felhívta a beszámoló a Postavezérszakszervezet figyelmét a kérdés megoldására. Végül arról tájékoztatták, hogy a tiszta üzemi eredményük 1988-ban 3 millió forint körül.

— Az üzem vezetőjével szinte minden esetben közös nevezőre jutottunk. Nekem az a véleményem — mondotta Besenyei János —, hogy a felmerülő vitáknál nem a nagy hang, az erőszak, hanem a józan, meggyőző érvek kell, hogy döntsenek. Az igazgatóság is sok múlik; például rosszul értelmezett takarékosságból megvonták a vasúti bérletjegyet olyan vezetőktől

Gyenge előkészítés — halvány érdeklődés

Dorogon a járási szb választása február 5-én délután zajlott le. Nyéki Kálmán szb-titkárral beszámolójából: Két év alatt 42 új szakszervezeti tagot vettek fel; a dorogi postahivatalnál munkahelyi bizottságot választottak. Két év

is, akiknek munkahelye nem az íróasztal, hanem a négy megye területe. Eszrevételüket felterjesztették, de a mai napig sem kaptunk választ. (A Budapesti vidéki Postaigazgatóság illetékes ügyintézője bizonyára tudja; a bejelentésekre, felterjesztésekre, javaslatokra 30 napon belül válaszolni kell!)

A beszámoló önkritikusan hangsúlyozta: nem tették meg mindent, sokszor nem elég harcosan és következetesen álltak a dolgozók jogos kívánságainak teljesítése mellé.

Persze megvagyataltunk a bizonyítványunkat különböző objektív és szubjektív körülményekkel, de az nem változtatna a lényegen. A jövőben a szakszervezeti bizottságok a bizalmiakon keresztül hatékonyabb kapcsolatot kell tartani a szervezett dolgozókkal, hogy ilyen módon szinte rajta tartsák állandóan kezüket a dolgozók pulzusán.

A Számvizsgáló Bizottság jelentése után betérjettünk a határozati javaslatot. A vitában is figyelemreméltó észrevételek hangzottak el. Például: az új szb találkozzon többet a dolgozókkal. Szóvá tették, hogy a szállások sok esetben primitívek; a hitelezett utazási utalványok igénylése körül sok a zűrzavar, a bürokrácia. Nem biztosítják a munkahelyeknél a gépkezelők számára a szálláshelyet. A dolgozók megköszönték az új öltözőkocsit; Azsboth Mihály hatszoros szocialista brigádvezető bejelentette: szocialista megőrzésre vették át a kocsit. Határozott állásfoglalás született: a gépkezelőknek feltétlenül biztosítani kell a szállást. A jövőben a bizalmi javaslatok nélkül nem adnak segélyt, tárgyalnak az igazgatósággal a bérletügyben, és abban, hogy a személy- és gyorsvonat közötti különbözetet fizessék ki a dolgozóknak. Szó volt arról is, hogy szépen emelkedett a távközlési nyereség és ehhez a HALÉP dolgozói is hozzájárultak; tehát ez a nyereségrészesedésükben is kifejezésre juthatna.

A választás eredménye: a jelöltek 100 százalékosan kapták meg a szavazatokat.

alatt 29 beteget látogattak meg; negyedévenként több mint 2000 Ft segélyt osztottak ki 27 dolgozónak; 4 gyermeknévadó ünnepséget tartottak. A szocialista munkaverseny nem tudott megfelelően kibontakozni. A munkakörül-

ményeket és a munkavédelmet az szb általában csak távbeszélőn ellenőrizte. A mintegy 70 résztvevő közül alig akart hozzájárulni. Rosszul előkészített taggyű-

lés volt ez. Bizony, az új szakszervezeti bizottságnak sokat kell tennie azért, hogy a szervezett dolgozók érdeklődését jobban felkeltsék a helyi szakszervezeti munka iránt.

Élték a választás jogával

— Nálunk február 18-án — szó szerint: lezajlott a vezetőválasztó taggyűlés. Eleinte úgy látszott, minden „simán” megy — újságolta dr. Steffler Györgyné, az új titkár, aki korábban mint szakszervezeti bizalmi működött a Fejér megyei Távközlési Üzemben. — A formások után Laky Albert szb-titkár beszámolt és előterjesztette a határozati javaslatot. Szó volt a bizalmiak munkájának egyre növekvő jelentőségéről, a termelési tanácskozási elevebbé tételéről. Ezután a jelölő bizottság ismertette javaslatát.

— Senki nem szót a javaslatokhoz! Így a beszámoló követő vita után elkezdődött a titkos szavazás. Ekkor jött a meglepetés. A szavazatszámoló bizottság jelentette: a jelölő listán szereplő 2 fő nem kapta meg a szükséges kétharmados többséget. Ezért újabb javaslatot kellett betérjesztetni, azt elfogadtatni és ismét

Hasznos vizsgálat

Székesfehérvár 1. postahivatal taggyűlésén megjelent Pálfalvi András, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának vezető titkára is.

— Aránylag zökkenőmentes volt a választó taggyűlés. Ennek előzménye — szerintem —, hogy a legutóbbi központi vezetőségi ülésen a szervezett dolgozók megbízásából felszólaltam a rossz munkakörülmények miatt és Horn elvtárs megígért: eljár érdeklünkben — mondta Tóth Anna, az ismét megválasztott szb-titkár. Felmerült a taggyűlésen, hogy Székesfehérváron, a debreceni

Jó együttműködés

Székesfehérvár 2. postahivatalban Gácsi Lajos szb-titkár és Vinczei Tibor hivatalvezető, néhány szervezett dolgozóval együtt idézte fel a közelmúltban lezajlott választást. A helyi körülmények figyelembevételével itt szakszervezeti tanácsot választottak, ezt megelőzően pedig osztálybizottságokat.

— En nagyon komolyan veszem a szakszervezeti tisztségviselők munkáját — mondotta Vinczei Tibor —, mert ha jól dolgoznak, az a szakszervezetnek nagy segítség. Most éppen az egyesített hírlapkézbesítés

Jobb munkakörülmények

Dunaújváros 1. postahivatalnál még csak készülődtek a választásra. 20 napja, hogy közszemlén volt a szakszervezeti bizottság és a számvizsgáló bizottság tagjaira vonatkozó javaslat. Kollektív munkával elkészült a beszámoló is.

— Az elmúlt két év alatt sok mindent sikerült megoldanunk. Többek között új bútorokat kaptunk, megépült a motorke-rekár-tároló. Általában tehát

Mindennel törődni kell

Pusztaszabolcsan a vasútiállomáson működik a hivatal. Megközelítése ilyenkor tavaszidőben akrobataügyességet kíván. Térdfig ér a sár minde-nütt.

— Sajnos, ez a helyzet évek óta. A terület a vasút. Most végre 8 milliós beruházással új utat építenek — mondja Kollárics Irén, a munkahelyi bizottság titkára. Közszere-tnek örvend egyébként, s ez

titkosan szavazni. Az eredmény: új tagként került az szb-be Winkler Józsefné és Fehér József, Huszár László az szb elnöke lett, és dr. Steffler Györgyné pedig a titkár.

— A bizalomnak nagyon örülök, de tudom, hogy nagy gondot vettem vállamra. Bizonyos, hogy nem egymagam fogom végezni a munkát, hanem együtt a vezetőséggel és a bizalmiakkal. A választás óta már két dolgozónk bérproblémáját oldottuk meg közösen; az utakon dolgozó hálózatépítő munkásoknak pedig védőszemüveget utaltattunk ki.

Asszonyaink, lányaink most a Szakszervezetek Megyei Tanácsa felhívására csatlakoztak a „Takarót Vietnammal” akcióhoz; minden nődologzónk 10x10 centiméteres kockát köt gyapjúfonalból, amelyeket majd a Megyei Nótanács dolgozót össze takaróknak.

nek példája nyomán, külön nyugdíjas csoportot hozzanak létre. Gál Lajosné ez alkalommal számolt be a postás brigádvezetők országos tanácskozásáról, amelyen mint küldött vett részt.

— Hogy mi történt az emlékezetes központi vezetőségi ülésen? Kettő is jött ki itt a Postavezérszakszervezetről, vizsgálták a munkakörülményeket, s jelentésüket tapasztalatuk és a velem való utólagos megbeszélés alapján tudomásom szerint meg is tették a posta vezérigazgatójának. Az átépítés folyik.

Baranya, Somogy, Zala és Tolna megyék egy-egy szakszervezeti tisztségviselőjével beszélgettek a területi bizottságon. Varga Sándor, a TB titkára elmondotta, hogy a postás dolgozók pihenését szolgálja a harkányi és a sikondai üzemi üdülő létrehozása, korszerű berendezése. A kézbesítők, a fizikai munkások, a kishivatali dolgozók és a nagyhivatalok távbeszélő kezelőinek sürgető bérproblémáit enyhítették. A Hálózatépítő Üzemnél bevezették a 44 órás munkahetet. Viszont ez évben már nagyon időszerű a jobb munkaszervezés és a fizikai munka gépesítése. Az igazgatóság területén az elmúlt évben csinosabbak lettek a hivatalok, festettek, mázoltak, felújították a bútorzatokat. Természetesen maradtak még megoldásra váró feladatok. Tovább szükséges fejleszteni a létszámnormákat, hogy azok az élethez igazodjanak és segítsék a munkaerőhiány fel-számolását.

Bánsági István és Tulák Andrásné, a somogyiak szakszervezeti tisztségviselői elmondották, hogy 424 óra társadalmi munkával létrehozták Igal gyógymelegvi-zes fürdőhelyen az önálló négyágyas, étkezőfülkés üzemi üdülőjüket. A területi bizottság segítségével a hálózatfenntartási dolgozóknak kéthetenként szabad szombatot biztosítanak. Felvették: elavult a jelenlegi kaposvári munkásszállás, szükségessé vált egy újnak a megépítése. A zalaiai öröme: az elmúlt évben Zalaegerszegen és Nagykanizsán nagyszabású berendezett szakszervezeti kultúrhelyiséget létesítettek. Az ó céljuk is egy kis üzemi üdülő létrehozása egy újonnan feltárt meleg vízű gyógyforrásnál. Benk András a TB segítségért kéri. Fehérvári Antal a Tolna megyeiek részéről örömmel újságolta, hogy Dombóvár 2. postahivatalban új bútorokat a szakszervezeti helyiségbe is és a vendégszobákba is. (pazar)

Szerszám a szakszervezeti vezető — a régi és újonnan választottak — kezében a

MUNKA,

a szakszervezeti mozgalom folyóirata. Havonta közöl munkatapasztalatokat, határozat- és rendeletismertetést, munkaügyi döntéseket, beszámolókhöz, előadásokhoz felhasználható anyagokat. Az előfizetés ára: egy évre 42,— Ft.

Megrendelhető a Népszava Lapkiadó Vállalatnál Budapest VII., Rákóczi út 54.

Saját példányt minden felelős szakszervezeti vezetőnek!

POSTÁS DOLGOZÓ 5

egyik ablak, és jött rájuk a gazdasági termelőszövetkezet hideg: a környéken pedig nincs telt elegendő a munkahelyi bi-üvegiparos. A közeli mező-zottság titkára kérésének.

Elismerés és bírálat

Vácott február 17-én járási szakszervezeti bizottságot választottak: Pomozi Miklós lett ismét az szb titkára.

— A taggyűléstől sok dicséretet, de bírálatot is kaptunk. A jövőben arra törekszünk, hogy a bizalmiak a tagdíjak beszédese mellett minden egyéb szakszervezeti feladatot el tudjanak látni. A dunakeszi küldöttek örömmel köszönték meg a szakszervezetnek és az igazgatóságnak hivataluk korszerűsítését, de szóvá tették a bútorzat elavultságát, és azt, hogy nincs mosdó. Vámosmiskola postásai hírlapszállító kiskocsit igényeltek; kifogásolták az erősített szabadságolási ütemterv mindenáron való megoldását.

Egyébként a taggyűlésen ott volt Nagy Béláné, az igazgatóság vezetője és Szabó Pál, a területi bizottság titkára is. Ugyanitt találkoztunk Pintér Istvánnéval, a Vác 1. postahivatal szb-titkárával is. Náluk február 18-án volt a választás, s mint mondták, igen aktív volt a taggyűlés. Sokan bírálták az egyre rosszabbodó munkakörülményeket. Meggyőződ-tünk a bírálat megalapozottsá-gáról: nagy a zsúfoltság, rossz a munkahelyi világítás, az is igaz, hogy az épület melletti telken már épül az új távbe-központi, az átadás után a postahivatalban több lesz a hely; a telefonközpontot szé-pen kifestették.

A nagyobb bizalomért

A Budapesti vidéki Posta-igazgatóság szakszervezeti tanácsának választó küldöttér-tekeztetén megjelent Besenyei Miklós, a szakszervezet főtitkára is. Tóth Ferenc tartotta a beszámolót. Szabó József a vitában azt hangoztatta, hogy a munkahelyi bizottságok — amelyek most választottak — feltétlenül javulást eredményeznek a szakszervezeti mun-kában. Györffy Zsigmondné kifogásolta, hogy a szakszervezeti bizalmiak nem mindenütt töltik be szerepüket, noha a szakszervezet egyre jobban igényli a szakszervezeti szer-veket segítségét.

Besenyei Miklós elemezte a szakszervezet tevékenységét és a tennivalókat. Hangoztatta: sok problémát megoldottak a központi vezetőség, elnökség és

a vezérigazgatóság közreműk-désével, de még többet kíván-nak megoldani a jövőben. A dolgozóknak egyre inkább részt kell vállalniuk nemcsak a feladatok végrehajtásában, hanem azok meghatározásában is. Érezniük kell: érdemes felvetni a problémákat, mert azok nem maradnak válasz nélkül. Az eredmény: a na-gyobb bizalom a vezetés iránt.

A találkozás szakszervezeti tisztségviselőikkel, szakszerve-től ismét bizonyította: a posta mennyiségi, minőségi munká-jára közös az erőfeszítés, hi-szen a postások megértették: az új gazdaságirányítási rend-szerben akkor jut munkabérre, munkakörülmények javítására, egyszóval az életszínvonal emelésére, ha nemcsak többet, de jobban is dolgoznak.

Béres György

Eredmények - feladatok

Baranya, Somogy, Zala és Tolna megyék egy-egy szakszervezeti tisztségviselőjével beszélgettek a területi bizottságon. Varga Sándor, a TB titkára elmondotta, hogy a postás dolgozók pihenését szolgálja a harkányi és a sikondai üzemi üdülő létrehozása, korszerű berendezése. A kézbesítők, a fizikai munkások, a kishivatali dolgozók és a nagyhivatalok távbeszélő kezelőinek sürgető bérproblémáit enyhítették. A Hálózatépítő Üzemnél bevezették a 44 órás munkahetet. Viszont ez évben már nagyon időszerű a jobb munkaszervezés és a fizikai munka gépesítése. Az igazgatóság területén az elmúlt évben csinosabbak lettek a hivatalok, festettek, mázoltak, felújították a bútorzatokat. Természetesen maradtak még megoldásra váró feladatok. Tovább szükséges fejleszteni a létszámnormákat, hogy azok az élethez igazodjanak és segítsék a munkaerőhiány fel-számolását.

Bánsági István és Tulák Andrásné, a somogyiak szakszervezeti tisztségviselői elmondották, hogy 424 óra társadalmi munkával létrehozták Igal gyógymelegvi-zes fürdőhelyen az önálló négyágyas, étkezőfülkés üzemi üdülőjüket. A területi bizottság segítségével a hálózatfenntartási dolgozóknak kéthetenként szabad szombatot biztosítanak. Felvették: elavult a jelenlegi kaposvári munkásszállás, szükségessé vált egy újnak a megépítése. A zalaiai öröme: az elmúlt évben Zalaegerszegen és Nagykanizsán nagyszabású berendezett szakszervezeti kultúrhelyiséget létesítettek. Az ó céljuk is egy kis üzemi üdülő létrehozása egy újonnan feltárt meleg vízű gyógyforrásnál. Benk András a TB segítségért kéri. Fehérvári Antal a Tolna megyeiek részéről örömmel újságolta, hogy Dombóvár 2. postahivatalban új bútorokat a szakszervezeti helyiségbe is és a vendégszobákba is. (pazar)

Szerszám a szakszervezeti vezető — a régi és újonnan választottak — kezében a

MUNKA,

a szakszervezeti mozgalom folyóirata. Havonta közöl munkatapasztalatokat, határozat- és rendeletismertetést, munkaügyi döntéseket, beszámolókhöz, előadásokhoz felhasználható anyagokat. Az előfizetés ára: egy évre 42,— Ft.

Megrendelhető a Népszava Lapkiadó Vállalatnál Budapest VII., Rákóczi út 54.

Saját példányt minden felelős szakszervezeti vezetőnek!

POSTÁS DOLGOZÓ 5

Vélemények egy drámáról

Ellentmondásteli a hangulat a közönség körében, amikor kifelé jön a Nemzeti Színház-ból, Szász György: „A vezér-kari főnök” című dokumentumdrámájának előadása után. Két fiatal nézővel beszélgettünk.

— A mi egész nemzedékünk vonzódik a dokumentációs, tárgyias dráma műfajához — mondja Egyek Zolt. — Örülünk, ha a színház nem az érzelmességet, hanem a gondolatosságot szolgálja és vitára serkent bennünket, nézőket... De hát ennek a drámának az igazságait már akkor elfogadtuk, mikor beültünk a nézőtérre.

Semmi kötekedés nincs a hangjában, inkább töprengés. Igen, persze... ezek a fiatal nézők még gyermekek voltak, amikor a színház kultusz korában Kun Béla alakját elcsúszították... Ők már természetesen veszik, hogy tanultak Kun Béla jelentőségéről az érettségén... Egyek a 70-es postahivatalban dolgozik, a másik fiatal nézővel, Horváth Margittal együtt — 6 rovatoló, társnője leszámoló. Egyek résztvevő a postások jubileumi-forradalmi vetélkedőjén és alaposan megismerkedett — sok ezer társával együtt — a forradalom történetével. A 70-es hivatal versenyt meg is nyerte és a közép-döntőben is az első között szerepelt.

— Kun Béla alakjának megformálásában — folytatja Egyek Zolt —, úgy érzem, az író elsősorban azt akarta kiemelni, hogy ő volt a forradalom eszméinek legkövetkezetesebb képviselője. Hogy milyen mélyreható felelősségérzés hatotta át Kun Bélát a forradalom iránt, az ki-tűnik a darabnak azokból a jeleneteiből is, amelyekben a „taktikázó” Böhm-mel és más szociáldemokrata vezetőikkel csap össze. Ő igazán internacionalista volt,

aki a magyar forradalom vég-ső győzelmét csak akkor látta biztosítottak az adott kato-nai sikereken túl, ha nemzet-közi támogatást nyer. Az író jól mutatja meg, hogy itt rejlik az igazi eszméi oka annak: miért javasolta az első Clemen-ceau-jegyzék elfogadását és került szembe emiatt a vezér-kari főnökkel, Stromfelddel, aki a harc továbbfolytatását, a jegyzék elutasítását sürgette. Ebből az ellentétből születik a darab fő konfliktusa. Am azt meg kell mondjam, hogy *Avar István* alakítása nem tetszett. Kun jelleméből a forradalmár gondolkodott még csak érzékeltette, de adós maradt a szemé-lyiség teljességével. Végül is, úgy gondolom, Kun Bélából a gondolkodó-vitázó, válságos pillanatokban is valami belső energiának, nagy akaraterőnek kellett sugároznia. Másrészt hogy lehetett volna ő a vezetője a forradalmi küzdelemnek? Nem, nem a tévedhetetlen, poz-itív hőst kerestem benne, jó, hogy az író érzékelteti: ő is ember volt, tévedhetett és té-vedett is adott esetben — ám mindezen túl és ezzel együtt éreznünk kellene, ki is az a valaki, aki előttünk áll... szuggesztív hatása alól nem volna szabad kivonhatnunk magunkat. Ugyanaz tehát a hiányérzetem Kun ábrázolá-sával szemben, mint a címsze-replő főhőssel, a vezérkari Stromfelddel szemben.

Itt megáll, aztán hevesebben folytatja: Ebben a darabban folyton csak beszélnek arról, hogy milyen kiváló vezérkari főnök Stromfeld, milyen nagy-szerű katona, tetterször valaki. Magát ezt a cselekvő hőst azonban sohasem látjuk a drá-mában, csak egy vitaközö, nyugtalan, ingerült valakit... —... aki aztán — kap a szón Horváth Margit —, egy válságos pillanatban a Cle-menceau-jegyzék elfogadása miatt le is mond. De itt még nagyjából érthető, milyen el-lentétekről szól az író, egyér-telmű csúszást okozott viszont *Landler Jenő* ábrázolása. Erről a színpadi alakról ugyan ki hi-te volna el, hogy ő volt a győ-zelmes északi harcok egyik megszervezője, az egész Vörös Hadsereg egyik legerélyesebb vezetője. Jóllehet mindezt sok kedéllyel, emberi derűvel vitte végbe, nem afféle „hős” volt ő sem. (Úgy tudom, nagy-onis színpadon szellemes vitázó volt, s szelleme erejét nem vesztette el a válságban sem.) Ez egy valószínűleg tehet-len figura volt... színészeleg is. Különböző is, nekem Besse-nyi Ferencen kívül, aki a ví-vódó Stromfeldet nagyon mé-lyen, szépen ábrázolta — nem ő tehet róla, hogy a vezérkari főnök jellemének csak ezt az oldalát mutathatta meg —, *Csurka László* alakítása tisz-tesz legjobban, az olasz tisz-t szerepében. Úgy érzem, ezt az alakot az író is nagyon telibe találta. Élő ember volt, kétszín-nűségével és őszinteségével, számításával egyetemben... A többről egyikről sem érez-tem ezt... Nem, bocsánat. Nagyon szépen formálta meg még az író is, a színész is Kun búcsújelenetében az egyszerű vöröskatonák alakját... —... Mitől jelent számomra a vezérkari főnök izgalmas, drámai alakot — teszi fel a kérdést, hangosan gondolkod-va Egyek Zolt. — Értsem, hogy az író a hős drámai jel-lemefféjét akarta ábrázolni. Azt, hogy ő először azért állt a forradalmi erők oldalára, mert csak ebben láthatott egy dűli védelmi erőt a körös-körül megtámadott hazájában. Am aztán eljut oda, hogy ak-or is kitart a forradalom ügye mellett, amikor az elbukik. Vállalja a sorsát. Ez az írói fő eszme valóban nagyon szép és történelmileg igaz. De hát... ha történelmileg igaz egy drá-ma — attól még nem igazi dráma... én legalább is így gondolom, érzem, az előadás után. Az érezhető, hogy Szász György őszinte, igaz gondolato-tyakat akar kifejezni. Ezért hát róla is csak őszinte, igaz mó-don illik beszélni, ahogy az ember érzi és gondolja.

—y—

POKOLRÉV

A Tanácsköztársaság idején játszódik a film története, Galambos Lajos regénye. A várost az ellenforradal-mároktól visszafoglalják a vöröskatonák. A kétféle ha-talom időszakában megmutatkoznak az emberek kö-zötti különbségek, ki elvű és tisztességes, ki válik becstelen árulónak. Pille Mária a történet főhőse, aki ösztönösen és mindent vállalva a forradalom mellé áll.

Markos Miklós rendező filmje Pille Mária történetén, sorsán keresztül próbálja tükrözni e rövid, de sorsfor-máló történelmi időszakot. Sikertől néhány érdekesen árnyalt figurával jellemeznie a kor alakjait, mint a parancsnok, az ellenforradalmár százados, a gazdag dzsentri, a direktóriumba beválasztott latin-görög szakos tanár. A film mégsem tudta a kellő művészi színvonalon ábrázolni ezt az időszakot, mert túlságosan sokat markolt és így helyenként vázlatos, elnagyolt. A történet fővonala a pokolrévi rész lányának tragi-kus sorsú szerelme a vörösparancsnok iránt; e ro-mantikus lírai mozzanat emelkedik a film legfőbb erényévé.

A népes szereplőgárdából ki kell emelni a Pille Má-riát megformáló kolozsvári vendégművésznőt, Széles Annát, a parancsnok alakjában Kozák Andrást, Kocz Gábort, a kegyetlen százados szerepében, Kovács Ká-rollyt, Páger Antalt, Dayka Margitot, Bulla Elmát... (v)

Örülnek a segítő szónak

A Postás Dolgozó 1968. év októberi számában nyílt le-velet olvastunk magunkról és a nyíltságról. Amikor a levél írója felkereste együttesünket, éppen bemutató előtt és be-mutató után voltunk, telítve a megöltünk álló munka tanul-ságaival és azokkal az elképzelésekkel, amelyek közül sike-riült néhányat megvalósítani. Először sajnáltuk, hogy Kár-páthy elvtárs nem a pódiumon, hanem a körbe rakott szé-keken, közöttünk ülve látott minket. Csak amikor nyomta-tásban láttuk a hozzánk intézett sorokat, akkor tudtuk meg; sokat tudott meg rólunk, hogy megértette, helyesli a céljainkat és együttérez velünk.

Ezt tudni, ebben bízni nem kis dolog egy olyan műfaj műkedvelőinek, mint az irodalmi színpad. A legfontosabbak egyike: megértetni és megszerettetni az igazi irodalmat, leg-alább annyira, amennyire mi. Aki minket megért, miután mi igyekszünk mindig „csak” irodalmat mondani, megérti az irodalmat. Ez azt jelenti, van remény a cél elérésére.

Szó esett az említett cikkben az alkalmasságról, ar-ról, hogy műkedvelésünk párhuzamos egy bizonyos esemény-naptárral. Azóta is beszélgettünk róla. Az igazság az, hogy nem vethetjük szemre ezt a tényt sem szakmai, sem tö-megszervezeti vezetőinknek, mivel túlságosan nem is ragaszkodunk valamiféle öncélú szerepléshez, annyira lekötötték az erőnket az ünnepi rendezvények bemutatói. Azt sem ta-gadhatjuk, hogy mi ezekben a fellépésekben is örömet leltünk, maradéktalanul hittünk abban, hogy amit csinálunk, az jó. Azóta új tagokkal erősödöttünk, szorosabbra kötöttük a szakszervezettel való kapcsolatunkat, kilátásaink nyíltak a fokozottabb támogatásra, s még annyit, hogy legelső bemu-tatkozásunk szimbólumának és idejének emlékére felvettük az „Aurora 67” nevet.

A jelen legfontosabb feladata számunkra a KISZ KB felhívása alapján rendezendő jubileumi seregszemlén a sike-res részvétel biztosítása, mivel úgy határoztunk, hogy bene-vezünk. Ez az első alkalom, amikor lemérhetjük, mire va-gyunk képesek.

Végezetül egy kéréssel a Postás Dolgozóhoz. Keresse meg az országban működő postás műkedvelőket, még ha nem is pontosan velünk egy műfajban tevékenykednek, és mutassa be őket. Bizos, hogy sokan vannak és szeretnénk őket megismerni.

Az „Aurora 67” Irodalmi Színpad tagjai

POSTÁSOK POSTÁJA

Jelentés Szegedről Köszönet járt volna...

A „Ki tud többet...” vetélkedők nagy sikerrel zajlottak le igazgatóságunk területén. Hódmezővásárhelyen, Oroshá-zán, Szegeden, Makón, Baján, Kecskeméten. Békéscsabán, Kiskunhalason, Kiskőrösön, Kiskunmajsán, Szentesen ösz-szesen 17 szb rendezte meg az első fordulót, amelyen 298-an indultak, s közülük 17-en ér-tek el telitalálatot az erre az alkalomra kiosztott „toto”-szelvényeken. Február 23-án délelőtt a Szegedi Postás Mű-velődési Otthonban 53-an in-dultak a középdöntőn, s késő délután dönt el az első 6 hely sorsa: 1. Pető Józsefné (Sze-ged), 2. Elek Teréz (Szegha-lom), 3. Dózsa Mária (Postalg.), 4. Molnár Gabriella (Postalg.), 5. Rostás Sándor (Kiskunha-las), 6. Lévy István (Kecske-mét).

Ugyanezen a napon a Tisza Szálló koncerttermében a Postás Szimfonikus Zenekar adott hangversenyt. Az előző napon, szombaton, Fodor Ist-ván, az igazgatóság vezetője nyitotta meg a jubileumi pos-takiállítás, amely a forradal-már postásoknak állít méltó emléket.

Szente Imre
Szeged Területi Bizottság

Bizalmat kaptak

Szakszervezeti bizottságot választottunk február közepé-táján, s igen tetszett a szervezett dolgozóknak Horváth Mi-hály szb-titkár beszámolója. Hangzott, hogy a szekszárdi postahivatal bizony elég régen, a századfordulón épült, s így a mai igényeknek nagy nehézségek árán tud csak eleget ten-ni. A hivatalban a zsúfoltság a jellemző, a dolgozók részére nincsenek biztosítva a szociális helyiségek. Örömmel vettük tudomásul, hogy az új postaeépület tervét már elkészültek. Az szb-tagok ismét bizalmat kaptak a tagságtól...

Takács Jánosné

Novák József

KÖNYVESPOLC

EUROPA KÖNYVKIADÓ: J. Hasek: Svejk c. könyvét ismerjük filmről, színdarabról, most ismét megjelent egy szép kivitelű kötetben. Balzac: Az arany szemű leány, a „Csillag” sorozat legújabb kötete. Fran-tisek Kubka: György király boldogja olvasmányos, sok ka-landos és szerelmi jelenetet tartalmazó könyv. T. B. Ze-lenski: Felség és feleség c. történelmi regény Sogieski lengyel királyról és udvar-hölgyről lett feleségéről szól. Ladislav Fuks: Változatok sötét húrra c. könyv korraj-znak is beillik.

Thomas Mann Művei so-rozatban jelent meg most Jó-zsef és testvérei c. világsiker aratott mű. A Zsebkönyvek so-rozatban T. Capote: Hidegvér-rel és P. Boule: Híd a Kwai folyón c. kiskönyvek, amelyek-ből nagyszerű filmek is ké-szültek.

SZEPIRODALMI KÖNYV-KIADÓ: Földes Mihály: A parancs c. könyve a tanácskö-zársági időkbeli eleveníti fel regényalakjait.

Koroda Miklós: Az istennő ölében c. regényében a játék és valóság hol derűsen, hol ironikusan váltakozik. Egy festőművész kalandos életé-nek epizódjait tárja fel. Ga-lambos Lajos: Mit tudtok ti Pille Máriáról? c. könyve nyom-mán készült a „Pokolrév” c. film. Bárány Tamás: Velünk kezdődik minden c. kisregénye két Balatonon találkozó fiatal kibontakozó tiszta szerelméről szól.

GONDOLAT KÖNYVKI-ADÓ: József Farkas: „Roha-nunk a forradalomba” c. köny-

ve a magyar irodalom eszmé-lésének időszakából, a Tanács-köztársaság irodalmi termését eleveníti fel. I. Sztravinszkij: Életem, a nagy orosz zeneszer-ző életregénye, önmagáról al-kot lebilincselően érdekes ké-pet. Lengyel Dénes: Jókai Mór, a nagy mesélő hozza kö-zelebb a sokmillió olvasóhoz.

TÁNCICS KÖNYVKIADÓ: Máté György „Vörös jelek a hadak útján” c. könyve a fél-évszázaddal ezelőtti dicsőséges napokat krónikázza, s emlé-kezőkkel ad összefüggő ké-pet. Q. G. Lyn—A. F. Bian: Az ellentmondások bolygója c. fantasztikus regény egy égi-teszt felkutatására indított ex-pedíció izgalmas kalandjáról szól.

A Táncics — Művelt Nép 12 = 13 sorozatában megje-lent a legújabb kötet Im Cor-bett: Emberevő leopárd c. út-leírás. A vadállat 125 embert ölt meg, míg végül is a könyv írója hajtóvadászatot indított és elejtette a vadat.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: „A magyar forradalmi mun-kásmozgalom története c. so-rozat első kötete jelent meg, amelyben tárgyalják a szo-cialista munkásmozgalom kez-detét és fejlődését Magyaror-szágon, a XIX. század máso-dik felétől a Tanácsköztársá-ságig.

Sólyom László: Váloper má-sodfokon c. kisregénye egy olyan munkásfiú történetét öleli fel, akit annak idején Hor-thy detektíve üldöztek, s a felszabadulás után az üldözött-ből gyárigazgató lett. Ez idő alatt bontakozik ki szerelme,

családi élete, amely nem problémamentes.

CORVINA KÖNYVKIADÓ: „Magyarország” c. képes gyű-jteményben a fotóművész ha-zánk olyan mozzanatait kapta lencsevégre, amelyek győ-nöröködtetnek, s egyben büsz-kévé tesznek minden olvasót, hogy ennek az országnak gyer-meke.

Dávid Katalin: Van Gogh c. könyve a Művészet kiskönyv-tára sorozatban jelent meg. A klasszikus művész legszebb munkáival illusztrált szöveg-ben feltárul egy gazdag, de tragikus végű művészi élet.

Manga János: Magyar nép-dalok — népi hangszerek a Népművészeti sorozatban je-lent meg, végigvezet bennün-ket a népdal felfedezéséről, a népi hangszerek bemutatásán keresztül a népi művészet ber-kein.

KÖZGAZDASÁGI ÉS JOGI KÖNYVKIADÓ: „Rádió és Te-levizió Évkönyv 1968—1969 cí-men jelent meg ismét a nagy-közönség igényét kielégítő mű. Azokhoz szól, akik arra ki-váncsiak, hogy milyen a stú-dió, mikrofónok, kamerák vi-lága, kik azok, akik ott dol-goznak és hogyan dolgoznak.

Benedek Marcell: Világiro-dalom II c. kötete tartalmazza a felvilágosodás, romantika és realizmus irányzatait. Hama-rosan megjelenik a befejező, harmadik kötet is. *Kampis Antal:* A magyar művészet a XIX. és a XX. században c. könyv a Minerva sorozatban jelent meg.

Dohányzó ifjúságról

Nem ritka látvány az utcán, hogy általános iskolás gyerekek szájában füstölög a cigaretta. A középiskolásoknál pedig már igény, hogy engedjék meg nyitott számukra a dohányzást. Tanítási szünetekben a mosdókban szinte vágni lehet a füstöt... Statisztika bizonyítja, hogy mennyire káros a dohányzás, de különösen a fejlődő szervezetben, milyen nagy a romboló hatása.

Közhiedelem: a dohányzás megnyugtató, fogyszt, étvágyat gerjeszt, stb. A tudományos kutatások állapították meg: nem így van! A megnyugtató hatás abból keletkezik, hogy a rágyújtás mechanikai műveleténél elterelődik az ideges ember figyelmének a kiváló okról és ez a pillanatnyi kikapcsolódás elég ahhoz, hogy egy bizonyos megnyugtató hatás keletkezzen. Szó sincs azonban arról, hogy ezt a nikotin idezőn elő a szervezetben. Ellenkezőleg, a nikotin ha lassan is, de elvégzi a szervezetben a maga romboló munkáját. Különösen káros a hatása a fejlődő szervezetben. 1967-ben a dohányzás elleni világkongresszus 36 ország 350 meghívott szakértő — orvosok, kémikusok, pszichológusok — összefoglalták a dohányzás egészségkárosító

hatását. A megállapítás: a cigarettafüstben körülbelül 800 fajta mérgező anyag van. A dohányzás elleni küzdelem világméretűvé vált. Eppen ezért szeretném a szülők felelősségét felkeltetni. Ne szokjanak rá fiataljaink a dohányzásra! A szülők kötelessége, őszintén megmondani: milyen ártalmas a dohányzás. De mi van akkor, ha a szülő is dohányzik? Hogyan nevelje ilyenkor a gyermekét? Őszintén mondja meg: ő is szeretne leszokni a dohányzástól, de szenvedélyévé vált. Így a gyermek érzi: szülei féltik őt. Magyarazzák meg, nem a cigarettázás teszi felnőtté az embert. Keressük azokat a cikkeket a sajtóban, melyek a dohányzás ártalmairól írnak és mutassuk meg a gyermeknek. (Ez azért sem árt, mert hátha a szülő is leszokik róla.) Mai sokan ismerik a dohányzás légzőszervekre gyakorolt káros hatását, de sokak előtt még ismeretlen az idegrendszeri és keringési zavarokat okozó hatása. Beszélni kell még arról is, hogy a nagyvárosok levegője igen szennyezett. Kétszeres bűn a szervezet ellen, ha ezt a rossz levegőt okozta ártalmat a dohányfüsttel fokozzuk. Övjük gyermekeinket a dohányzástól! Felnőtt korban halásák lesznek érte.

Postás Panni

DIVATOS TAVASZI KÖTÖTT RUHA

Itt a tavasz, s a változékony időjárásban nagyon jól kihasználható viselés a kötött ruha. Mindig divatos. Vékony szálú világos színű fonalból készült 2 és feles kötöttűkkel. A modell 90 cm-es mellbővegre készült, kb. 70 dkg anyag szükséges hozzá. Jersey-kötéssel készült, vagyis a színén simán, a visszajár fordítottan kötünk. Kötéspróba: 29 szem 43 sorban egy 10 cm-es négyzetet ad. Az elejét az alsó szélén 155 szemre kezdjük és a megadott minta szerint dolgozunk. A nyállal jelzett résznél a slicc részére kettéosztjuk a mun-

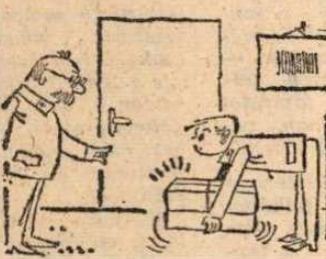
kát. A mellbevarrásokat rövidített sorokkal képezzük, 11x 4 szemmel kötünk kevesebbet, majd ismét az összes szemekkel dolgozunk tovább. Amikor a baloldalon elértük a zseb helyét, a visszafelé haladó sorban 29 szemektől kezdünk és az odafelé haladó sorban ismét felvesszük. A ruha hátrészét 142 szemre kezdjük az alsó szélén és jersey-kötéssel a szabásminta szerint készítjük. Az ujjakat az alsó szélén kezdjük 54-54 szemre és jersey-kötéssel a szabásminta szerint dolgozunk. A nyakpántot 113 szemre

kezdjük és jersey-kötéssel 6 cm magasra kötjük, majd a szemeket a tűn hagyjuk. Összeállítás: Hasonló színű bélelőszelvényből kiszabjuk az alsó zsebet. Az oldalvarrásoknál összeállítjuk a ruha egyes részeit. A nyakpánt tűn hagyott szemét a nyakkivágáshoz varrjuk tűzőtűvel, majd a pántot kettéhajlítjuk és visszajárva leszegjük. A villámzárat a sliccbe úgy varrjuk, hogy a nyakpántot is összefogjuk vele. A zsebnyílásba bedolgozzuk az alsó zsebet és bevarrjuk a villámzárat. A ruha alját 2,5 cm-re visszahajlítjuk és leszegjük.

Egyszer volt...

Volt egyszer egy szegény ember, s az akkori pusztaságon lakott, hogy háromszor kellett kiáltani a feleségének, ha beakarta szőlítani a kiskertből a salátás ágyások közül... Így kezdődik az egyik mese abban a könyvben, amelynek címe: Egyszer volt... Ebben a könyvben gyerekek nem kevesebb, mint 44 mesét találhatók. A következő könyv címe: Második meséskönyvem. Az első a legkisebbeké, a második már a nagyobbaknak szól, akik közületek már maguk kezdenek olvasni. Találhattok e könyvben Grimm-meséket, Benedek Elek, Móricz Zsigmond, Gorkij, Varga Katalin, Hárs László és sok más író kedves meséit is. Weöres Sándor Zimzím c. verses meséje egy huncut kis méhecskéről szól, aki találkozik a békával, a csikókkal, szarvasokkal és nem utolsósorban a kedves gyerekekkel. Balázs Éva A megszokott csillag című meséskönyve egy fiatal kis csillag huncutságait tárja elénk. Jó szórakozást, gyerekek! A nagyobbaknak is van mit ajánlani. Hegegy Gáza A leg-huszárbab huszár c. regénye a Rákócziak hősi korát tárja elénk izgalmas történeteken keresztül. Szombathy Viktor A pénzhamisító c. könyve szintén a Rákóczi-korszakból meríti a témát, bemutat egy őz, zsugori alakot, aki a hős Selma-cziek veszélyét okozza majd-nem. Vaszilij Akszjonov: Csillagos jegy c. kisregénye a huszonevűeké. Egy fiatal tudósról szól, és öccsének kalandos életéről. (b-s)

NEM KIVÁNT TECHNIKA

— Nagyon vigyázz, fiam, ne-hogy megemeld magad!

JOGI TANÁCSADÁS

A munkajog újabb szabályai megszüntették a folyamatos munkaviszony fogalmát. Ez azt jelenti, hogy amikor a dolgozónak valamilyen joga a munkaviszonya tartamától függ: minden munkaviszonyban töltött idejét össze kell adni, tekintet nélkül a munkaviszony megszüntetésének módjára és a szünetelés tartamára. A kedvezmény nem illet meg három évig azokat, akiknek a munkaviszonya fegyelmi határozat alapján szűnt meg; vagy, akik a munkaviszonyukat jogszabály-ellenesen szüntették meg, pl. felmondás nélkül vagy a felmondási idő eltöltése nélkül léptek ki a munkából. Szolgálati időnek nem számítható be a 30 napot meghaladó fizetés nélküli szabadság, kivéve, ha a beszámítást jogszabály rendeli el, mint például: a gyermekgondozás céljára kért fizetés nélküli szabadságnál. Ez esetben azt az időt is be kell számítani, amelyre a dolgozó gyermekgondozási segélyt nem kap. Nem számítható be továbbá: a szabadságvesztés büntetés, a

javító-nevelő munka, valamint a tanulmányi szerződés alapján folytatott iskolai képzés miatti szünetelés. Munkaviszonyban töltött időnek kell tekinteni a mezőgazdasági termelőszövetkezeti tagként töltött időt, amelyet társadalombiztosítási szabályok szerint nyugdíjalapul figyelembe vesznek; hasonlóan a kisipari termelőszövetkezeti tagságban töltött időt. Beszámít az 1950. január 1. előtti tanoncidő. Az utána következő ipari tanulói idő azonban nem. Ilyen időket kell figyelembe venni a szocialista országokban a felszabadulás előtt munkaviszonyban töltött időket, a felszabadulás előtt baloldali magatartás miatt külföldre kényszerültek munkalejét, valamint a nem-szocialista országokból baloldali magatartás miatt Magyarországra menekültek külföldön munkaviszonyban töltött idejét. A felszabadulás előtt a fegyer-es erőknél teljesített szolgálati viszony csak külön szabályok által megállapított feltételek mellett tekinthető munkaviszonynak. (jankovich)

X-SZÍVVEL KELL TEKERNI...

A nézők a jégkorongbajnokság hajrájában, az FTC-Bp. Postás jégkorongmérkőzésén először ámulnak, aztán lelkesedtek. Az akkor még bajnoki címre is esélyes Fradi ellen az utolsó helyezett Bp. Postásnak úgy-szólván arra sem volt esélye, hogy két számjegyű vereségen alul ússza meg.

Es a Kisstadion jégpályájának palánkjai közé bevágódott az 1968/69. évi bajnokság legerősebb bombája: a határtalan lelkesedéssel játszó Bp. Postásnak úgy-győzte a válogatottjaival kiálló, legjobb összeállítású FTC-t, amely ezzel a vereséggel elbúcsúzott a bajnoki esélyeitől is.

Igen, a jégkorong — és minden egyéni vagy csapat-játék — olyan, amelyet „szívvvel kell tekerni”. Ahogy Bilicsi énekl. De hát Postás jégkorongozók: miért nem lehet ezt a „verkiti” mindig olyan „szívvvel tekerni”, mint azon az FTC elleni mérkőzésen? — Vagy, ha nem is mindig, de legalább gyakrabban?... (v)

Nem sikerült a szegedi kosarasoknak

Az elmúlt év végén nagyon balszerencsés körülmények között esett ki a szegedi férfi-csapat az NB II-ből. Az ősi idény elején néhány kulcsjátékos — Kovács Gábor, Török György, Hézős Sándor — fegyelmezetlenség, szövetségi eltájtás miatt kimaradt a csapatból és edzőcsere is ebben a kritikus időben került sor. Heiszig Józseftől a Felső-fokú Elemiszeripari Technikum egyik tanára, az egykori Sz. Postás játékos, dr. Faragó József vette át a szakmai irányítást.

Ez év elején ismét felcsillant a lehetősége, hogy NB II-es csapat maradhat az Sz. Pos-

tás. A BVSC ugyanis visszaleptette férfi kosárlabda csapatát az NB II-ből, pontosabban: felosztatta ezt a szakosztályát. A megüresedett egy helyért hat (!) csapat: a Sz. Postás, a VM KÖZERT, a Kőbányai Sörgyár, a Dombóvári VSE, az MTK és az olajmunkás SE volt jogosult megküzdeni. Az első — selejtező — mérkőzésen biztos győzelemmel kezdett — a Dombóvár ellen — a Szeged.

— Most következik a nehezebbje — mondotta a Bp. Honvéd Klapka utcai sportcsarnokában dr. Faragó József edző, és igaza volt. A VM KÖZERT rutinos csapatától — nagy küz-

delem után — 57:52 arányú vereséget szenvedtek és ezzel a VM-esek jutottak vissza az NB II-be.

— Nincs szerencsénk — is-mételte az osztályozó után kis-sé lehangoltan az edző. — Váratlanul ért bennünket az osztályozó lehetőség, nem tud-tunk úgy felkészülni rá, ahogy szerettünk volna. De azért nem adjuk fel, nem keseredünk el. Vannak biztató jelek is a mi szakosztályunkban!

— Törődünk velünk, jó fel-szereléssel, jó teremben tart-hatjuk edzéseinket, mérkőz-seinket. Legfeljebb több posztás dolgozót szeretnénk látni a csapatban és a nézőtérben is. Jelenleg ugyanis a férfi első csapatból Vojnár László, Pász-tás János és Székelyhi Mik-lós „igazi” posztás. A többiek nagy része — Pál Attila, Mé-száros Csaba, Gém Imre, Vass Sándor — viszont általános iskolás, technikai hallgató. A fiatalokra támaszkodva új csapatot igyekszem kialakítani.

A női csapatnál is hasonló a helyzet. Egészen fiatal lányokból, többségében általános iskolásokból áll a női együttes, de nagyon tehetségesek ezek a fiatalok. Az edző szerint „rá-mehetnek” a megyei bajnok-ságra és így feljuthatnak az NB II-be. Néhány fiatal lány szülei posztások. Véleményünk szerint az volna a helyes, ha — iskolai tanulmányaik végezté-vel — ezeket a sportszerető lányokat szakmailag is a posztások táborába lehetne beho-zni.

(v. j.) Vedres József

1969 első magyar bajnoka

1966 júliusában — Szombathelyen — a vékonyka Klampár Tibi megnyerte a IX. európai ifjúsági találkozó serdülő fiúbajnokságát.

Fiatalkorát megcáfoló komolysággal folytatta a zöld asztal mellett a sportpályafutását, amelyre talán néhány héttel ezelőtt tette fel a koronát: 1969. első magyar bajnokságát — az elmúlt évek-hez hasonlóan — asztaliteniszben bonyolították le. És Klampár nagyszerű játékkal szerezte meg a jubileumi, 70. évébe lépő egyesületének az idei első magyar bajnokságát, a férfi egyesben. Sőt, féltel meg is toldotta: Timárral az oldalán a férfi párosban is az első helyen végzett.

Brightonban, Anglia nemzetközi asztalitenisz-bajnoksá-gán is remekül kezdett. Elő-ször a szigetország egyik ki-tünőségét, Taylort verte 3:1-

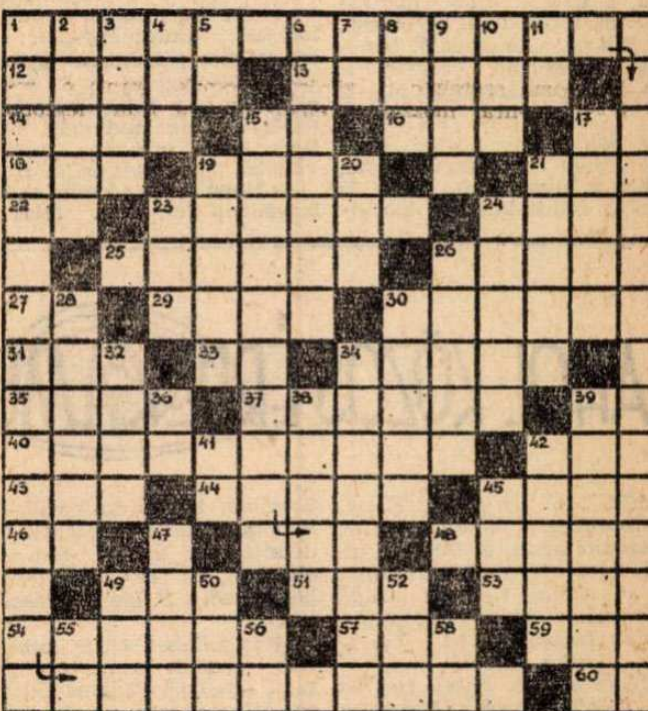
Az üzemi bajnokságokról

Klampár Tibor magyar bajnoksága növelte a kedvet a posztások körében az asztalitenisz iránt. Az 1968. évi 24 csapattal szemben — tájékoz-tat a tömegsport bizottság vezetője, Pressmayer József — 42-re növekedett a benevezett csapatok száma. Ennek megfelelően az asztalitenisz-bizott-ság három helyett négy osztályt állított fel és február közepén már meg is kezdődtek a zöld asztal mellett a bajnoki küzdelmek.

Ugyancsak megkezdtek a bajnoki pontok gyűjtését a te-kézők is, akik február 24 óta az I. osztályban 10, a II. osztályban 7 csapattal vesznek részt a posztás tömegsportban. A sakkozók a tavalyi 18-cal szemben idén 20 csapattal március elején kezdtek meg a bajnoki küzdelmeket.

Minden jel arra mutat, hogy ebben az évben is sokan ját-szanak majd, minden osztály-ban a kispályás labdarúgó-bajnokságban. Március 3-án volt az első labdarúgó össze-jövetel, ezen mindjárt 48 csap-at indulását jelezték a tár-sadalmi sportvezetők. Tekia-tással arra, hogy a neve-zési határidő március 21-e, számolni lehet azzal, hogy a nevezők száma jóval az 50 fö-lé emelkedik. A kispályás lab-darúgó-bajnokság egyébként április 14-én kezdődik, az ed-diginél jóval kedvezőbb kör-ülmények között. A korszerű villanyvilágítás ugyanis lehe-tővé teszi, hogy a csapatok az esti órákban is játszhasanak. (v-s)

KERESZTREJTVÉNY

VISSZINTES: 1. Várnai Zse-ni Forradalom c. versének első részéből idézzük. 12. Fér-finév. 13. Sajtféle. 14. Csöpög-ne rá az eső. 15. Idegen név-név. 16. Győri csapat 17. H. L. 18. Nem rám. 19. Az ital. 21. Da ... gyakran szerepel a Vietnamból szóló tudósítások-ban. 22. Azonos betűk. 23. Az életek. 24. Egy bizonyos idő-szaki (+). 25. Két kocsmá. 26. Hívón. 27. AAAAA. 29. Teg-nap se, de ... 30. Oszlást. 31. Kérdőnévmás. 33. T.Z. 34. Ilyen munka is van. 35. Pará-nyi részecske. 37. Továbbítás. 39. Fordított indítók. 40. Tor-tába való. 42. Hajórész. 43. ERO. 44. Szép látomások. 45. Becézett lány. 46. Téli sport. 48. Rendetlen — zsargon. 49. Kopasz. 51. Éra. 53. Jugoszláv államfő egyik neve. 54. Öltöm. 57. Vonat-út. 59. Férfinev. 60. Azonos betűk.

Beküldendő: vízszintes 1, folytatása függőleges 1., 15.

Beküldési határidő: április 10.

Februári számunkban meg-jelent keresztrejtvény helyes megfejtése: Vízszintes 1. Helyt-állásukat nem feleldjük. Fü-gőleges 19. Emlékük már örök marad. Vízszintes 27: Az első posztás század.

Könyvjutalmat nyertek: Ol-ló László (Budapest), Székely Imre (Budapest), Kiss Júlia (Putnok), Juhász Sándorné (Makó), Németh József (Tapol-ca).

FÜGGŐLEGES: 1. A ver-sidézet második része. 2. A számkö. 3. Baj. 4. YLA. 5. Jár-da. 6. Csordultig. 7. Kínai mértékegység. 8. Férfinév. 9. Néz. 10. KMO. 11. El. 15. A versidézet utolsó része. 17. Számnév. 19. Álmosít. 20. Ide-gen szétszéttelekben: új. 21. Figyelés. 23. AÉM. 24. Neve-zetes. 26. Azonos nevű fiúk. 28. Kicsavarja pl. a bokrot. 30. Énekesnő volt (Anna). 32.

POSTÁS DOLGOZÓ
a Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő a szerkesztő bizottság
Feladta szerkesztő: Béres György
Szerkesztő: Budapest
XIV. Cházár Andráss utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vá-lalat Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-818.
Feladta: Kádár Gábor, Márton, a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója.
Terjesztő a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda Budapest

Brigadéros asszonyok

A szocialista brigádvezetők országos értekezletén sok asszonnyal találkoztunk. Ez természetes, hiszen a postások között legalább annyi a női brigádtag, mint a férfi, illő, hogy „parancsnokok” is kerüljenek ki közülük. Ott volt a kongresszuson a Városház utcaiak képviselőjében Kozabel Istvánné és Antal Pálné: őket kerestük meg.

Lexikon-szaktársnő

Számok, utcanévek röpködnek a levegőben, és az elektromos táblán mind a négy kocka világít, jelezve, foglalt a közületi és a magánfelek után érdeklődő vonal, s azok is, amelyeken a cím és a telefonszám alapján adnak felvilágosítást. Nincs megállás, a telefon folyvást cseng, s az ismételt tárcsázástól elfáradt, vagy ingerült felek kérdeznek, és megint kérdeznek...

Az itt dolgozók megértik: a telefonálók többsége sürgős ügyben érdeklődik, és bizony percekig várakozhatott a túlsóftól vonalra, míg a hívása beszállt a tudakozóba. Ezért elnézőek, ha a 170-170-en magánszemély után érdeklődnek, s inkább több munkát vesznek magukra a kereséssel, mint hogy a telefonálót ismételt tortúrának, vagyis a 170-000 tárcsázásának tegyék ki.

A gép mellett bizony nincs kávéfőzős, tv-műsor vita, ahogy a hivatalokat, nem is mindig indokolatlanul kariki-

rozzák. Lehet hát szeretni ezt a naponta sok „köszönöm” mellett udvariasságot is kapó foglalkozást?

— Lehet! En nagyon szeretem! Véletlenül kerültem ide érettségi után 1963-ban és változatos, izgalmas, sőt széles körű ismereteket nyújtó munkának tartom — mondja Kozabel Istvánné. — Ebben bizonyára szerepe volt annak, hogy újoncként védőoszárnya alá vett a Béke brigád, s így szinte napok alatt alakult ki a baráti közösség.

— Egy év után segédtsízi tanfolyamot végeztem, és ezzel végérvényesen összekötöttem életemet a postával. Pedig a munka nem lett könnyebb, sőt manapság 25-30 százalékkal több a kérdés, mint kezdő koromban. Ez óránként 32 felvilágosítást jelent. De a különleges tudakozónál, ahová 1967 óta engem is beosztanak, sem haladja meg a válaszok átlagideje a 3 percet. Hogy miket tudnak kérdezni? A palacsintasütés receptje hagyján, de azt már nehezebb kikutatni, hogy mikor állt át Magyarország a jobb oldali közlekedésre. En a sport- és biológiai témákat szeretem, s ezekből igyekszem minél több ismeretet szerezni, adatot megjegyezni.

— De a sima telefonszám-válaszokhoz is szükséges, hogy ismerjük Budapestet, a vállalatokat, intézményeket. A trösztösítés például sok gyárat olvasztott egybe, s ha a régi néven nem találják az ügyfelek, nekünk tudnunk kell, hogy hova tartozik, melyik vállalat neve alatt bújik meg.

— Hogy miért jó mindehhez brigádban lenni? ... Mert a

brigádtól az újonc, ha a felek nehéz kérdést adnak fel neki, több segítséget kap. Mert a brigád, ha valamelyik tag rossz egészségi állapotban van, eljár az osztályvezetőnél, a beosztónál, s kéri könnyebb munkára való beosztását. Ez alatt valamelyik másik brigádtag ül a gép mellé: mert a brigádtagok érdekében a brigádvezető is meghallgatja a hivatali előljáró.

On megvált a hétszerez szocialista címet nyert brigádtól, és elvállalta egy fiatalokból álló brigád vezetését. Nehezebb most?

— Mindenekelőtt helyesbítetek. Volt brigádom rövidesen nyolcszorosra kitüntetett les. De az ősszel hozzánk került lányok, asszonyok is igénylik a kollektívát, ezért hoztuk létre a Puskás Tivadar brigádot. A baráti szellem már kifogástalan, de vannak a régieken megismert jó módszerek, amelyeket csak ezután fogunk bevezetni. Így a kiselőadásokat, például könyvismertetéseket. Igen, nehezebb az új brigáddal, ezért szebb!

Aki az üdvözlőlevelet küldi

Ritka női tulajdonság: elárulja korát. Harminckét éves les, és ennek felét a postánál töltötte. Nemcsak a postához, hanem a belföldi távköz-

lési osztályhoz is. Édesapja is postás, aki régebben Lőrincen, majd nyugdíjazásáig Budafo-

kon dolgozott. Antal Pálné jelenleg is Budafokon lakik, néhány lépésre az ottani postahivataltól, ahol szívesen is fogadná. Ő inkább bumilizik, időt veszít az utazással, de naponta bejön a Városház utcába.

Brigádja régi, alapítói még 1962-ben kerültek össze. A Komarov nevet viseli. Biztosították, hogy a beérkező táviratokat 30 percen belül továbbítják a kézbesítő postahivatalokhoz. A kézbesítési idő egyre csökken, de túlhajtás, kapkodás nélkül. Nő a szakmai rutin, mert a gyorsaságnál fontosabb a leütési hibák megszüntetése. Ez pedig különösen fontos olyan időben, mint amikor az Annák, Katalinok, Ilonák, Máriák stb. köszöntik. Most a legközelebbi erőpróba: Sándor és József napon lesz.

Sokan beszélnek arról, hogy a jó munkaszervezés biztosítja a fegyelmet, a tényleges teljesítményre épülő bérezés pedig a szorgos munkát.

— A brigádmozgalmat nem a munkaszervezést és az anyagi ösztönzőket helyettesíti, sőt ott fejlődik ki igazán, ahol ezek rendben vannak. De semmiféle üzemszervezés, vagy magas kereset sem teremti önmagában kollektivitást, elvtársi szellemet. A brigádkapcsolat több, mint hivatali együttlét, még akkor is, ha nem vagyunk szabad időnkben nyakrafőre együtt, mert azt anyától, családfelektől elvárni nem is lenne helyes. Viszont, ha azonos szándakra vagyunk kíváncsiak, akkor arra igyekszünk egyszerre eljutni. Összeshozzuk, megismertetjük egymással házastársainkat is, így jobban megértjük egymás családi gondjait. Aztán egyedül talán el se mennénk kiállításra, így azonban felkereskedünk időnként, s aki kezdetben csak a felajánlás teljesítéséért ment el, később már elviszi a festmények, szobrok szépségét.

A brigád magas öntudatú szervezeti egység, mert példamutatásával és erkölcsi itéletével nagyobb hatással van az esetleges hanyagokra, felületesen dolgozókra, mint a hivatali fegyelem, vagy fegyelmi eljárás. Aztán az sem hivatali rend még, hogy a negyedévi és más jutalmak elosztását a dolgozók maguk végezzék és jelöljék ki arra a legérdemesebbeket. Nálunk a brigádok erre jogosultak.

Hét évvel ezelőtt egy csoportból alakult a brigád, vezetője is a hivatali csoportvezető volt. Inkább illendőségből alakítottuk, mint felismerésből. Ma már tudjuk, hogy a brigád fogalma magasabb fokú öntudat, szakértelmet, kultúrát, kollektivitást jelent. Ezért vagyunk most tagjai.

V. E.

⊙ Az angol postaigazgatóság az üzemi balesetek elleni új kampányban kétezer foszforeszkáló zubbonyt és kétezer ugyanilyen postásapokát rendelt, hogy kísérletképpen négyezer levélkézbesítő így öltöztessenek fel. Más postások tászkájára foszforeszkáló műanyag sávokat ragasztanak. A kísérletre azért került sor, mert évente átlag 21 ezer postás szenved balesetet.

⊙ Hordozható, drót nélküli telefont hozott forgalomba a New York-i „Portatronic System” cég. Egy különleges kis központ révén több ezer kilométernyi távolságra is — rádióhullámokkal — teremt kapcsolatot. A hívásokat csendes és fény jelzi.

⊙ Átadták rendeltetésének a Dél-Afrikát és Portugáliát összekötő 10 ezer kilométer hosszú tenger alatt húzódó új telefontávkábel. Szabó László

HÍREK — CSEPPEKBEN

Pocsékolás

A szűcsi postahivatal 1964-ben 500 ezer forintot beruházással építtették. Alig öt év múlva életveszélyes benne tartózkodni, a falon nagy a repedés, az épületet 8 faoszloppal támogatták körül. A forgalom persze egyre nő, a posta nem zárhat be. A Postavezérgazgatóság és szakszervezetünk központi vezetősége nagy erőfeszítéseket tesz a vidéki postások munkakörülményeinek javítására több millió forintos tételek szerepelnek évről évre a posta költségvetésében ilyen célokra. Nem tudni, ki követte el a hibát, ki a felelős. Mindenesetre 500 ezer forintot elpocsékolnak! Meg kellene vizsgálni: ki a felelős ezért a hanyagságért.

☆

■ A Magyar Posta az 1918 1919-es forradalmakban című kiállítást nagy sikerrel mutatják be Sopronban, Pécsen, Szegeden.

■ Február 20-án kora reggel betörték a Zamárdi postahivatalba. A betörőket néhány nap múlva elfogta a rendőrség.

■ Tíz éves a misinatói tv-torony, az ország első vidéki televíziótoronyja. A 60 milliós rekonstrukció is hamarosan befejeződik. Javulnak a vételi lehetőségek és az ott dolgozók munkakörülményei.

■ Ismeretek a tömeges telefonzavarok az év eleji nagy csapadék miatt. A Budapesti Távközlési Igazgatóság szerelői a zavarokat elhárították, így 1200 néma előfizető állomás vált ismét üzemképessé.

■ Mátraverebély postahivatala az egészségházban működik. A kényszermegoldás sürgeti az új kis postaház megépítését. — Postát és orvosi rendelőt magába foglaló házat építenek Ménfőcsanakon a helyi tanács és a Soproni Postaigazgatóság közös beruházásaként.

B. Gy.

Nit innak rólunk?

Országszerte sok panaszt olvashattunk a különböző postai küldemények elégtelen kézbesítéséről. Legtöbb a panasz az újságkézbesítésre. Erről így sommásan azért teszünk említést, hogy a szakszervezeti szervek — ahol szükséges — foglalkozzanak a nehézségek leküzdésével. De olvashattunk elismerést is, nem is keveset. Az ilyen témájú cikkek közül a Népszava február 9-i számában, a Budapest 3. sz. postahivatal létszámába tartozó Tárnok Domonkosnéról találunk dicsérő sorokat. Tizenöt éve hírlapkézbesítő. Megbízható és pontos. Nagyon fontos a pontosság, de ugyanannyira az

udvarias kapcsolat is. Az előfizető érzékeny. Nincs mindig egyforma kedvében, az élete hol így, hol úgy fordul. A kasszirozónál mindig találunk időt arra, hogy meghallgassam őket. Sok erre felé az idős ember, örülnek, ha valakinek elmondhatják a bajukat...

Ilyenféle elismerés olvasható a Népszabadság február 13-i számában „A posta bravúrja” c. közleményben. Itt arról értesülünk, hogy a Fiuméből Budapest, Poroszlai útra címzett levelet kézbesíteni tudták a címzettnek, noha a Poroszlai út nem Budapesten, hanem Debrecenben van.

J. L.

TÁVIRAT?

Távíratot nyilvánvalóan azért adnak fel az emberek, hogy gyorsabban a címzett-hez kerüljön értesítésük, üdvözlésük, vagy közlésük, vagy valamely fontos eseményről, ünnepi alkalomból. Persze, lehet, hogy a távirat célját nem mindenütt így értelmezik. Előfordul például, hogy éppen a postánál egyesek úgy gondolják: talán nem is olyan sürgős a dolog, ráér majd holnap is. Főleg nyugalommal felülbírálják a feladót szándékát, s mivel a szövegből

kiderül, no meg a feladás módjából, hogy disztávíratról van szó, amelyben valaki egy barátját köszönti abból az alkalomból, hogy kiemelkedő teljesítményért minisztériumi jutalomban részesítették — a fent vázolt attértékelés alapján — a szombaton feladott táviratot csak másnap, vasárnap kézbesítik.

A feladó természetesen felháborodik, hiszen nem azért fizeti a távirati tarifát, hogy később értesüljön a feladott szövegből. Várjuk a választ, mi történt a disztávíratl. Jelzése: Budapesti KP 09763 13 15 1628 = 1844/4. (vi.)

AHOL KÖZÖS ÉRDEK A MUNKAVÉDELLEM

„Az V. és VI. számú Főépítésvézetőség munkavédelmi beszámolója a Dandár utcai telephelyen 1969. február 21-én. Jelen vannak: Csáki László, az üzem igazgatója, Dedek Lajos, az üzem főmérnöke, Leskó József, munkavédelmi előadó, Miskó Henrik V. főépítésvézető, Hofmann György VI. főépítésvézető, Dóra Ferenc szb-elnök, Pék Dávid szb. társadalmi munkavédelmi felügyelő, Győre László biztonsági megbízott...”

„A Betonelemgyártó üzem munkavédelmi beszámolója Dunakeszin, 1969. február 26-án. Jelen vannak: Csáki László igazgató, Kasza János szakszervezeti tanács titkára, Leskó József, munkavédelmi előadó, Serényi Tamás üzemvezető, Gáti Antal biztonsági megbízott, Kovács János szb. titkár...”

„I. és III. Főépítésvézetőség és Ipari műhelyrészleg munkavédelmi beszámolója 1969. február 18-án, a Bajtárs utcai telephelyen. Jelen vannak: Csáki László, Dedek Lajos, Leskó József, Rozsár István I. számú főépítésvézető, Nagy Lajos III. számú főépítésvézető, Csapó Attila ipari műhelyvezető, Harangozó István, Fülöp Sándor, Szabó László biztonsági megbízott, Bódi János és Leel-Ossy Mihály szb-elnök, Pálvölgyi Tiborné és Nagy Sándorné munkaudatók...”

A hosszadalmasnak tűnő felsorolást a munkavédelmi megbeszélés résztvevőinek személye indokolja. Az a tény ugyanis, hogy ezeken a beszámolókon megjelenik az igazgató, a főmérnök, az üzemvezető, arra vall, hogy a Kábel-

üzemben komolyan veszik a munkások testi épségének védelmét. Ezt akkor sem árt aláhúzni, ha az előírásokból következően is logikus részvételek.

Mert jöllehet, ez is szabályos, mégsem mindenütt magától értetődő. Többhelyütt tapasztalható még ma is, hogy egyik-másik vezető igyekszik lerázni ezt a kötelezettséget. Elfoglaltságára, egyéb irányú teendőkre hivatkozva másra hárítja a munkavédelmi beszámolókat.

Magától értetődő viszont, hogy ahol az igazgató és a többi vezető ezzel is kifejezi, mennyire személyes ügyének tekinti a balesetek elleni küzdelmet, ott ez kézzel fogható eredményekben tükröződik. A Betonelemgyártó Üzemben például 1967-ben 86 munkanap kiesését idézték elő az üzemi balesetek. Ez a szám 1968-ban körülbelül harmadára, 28 napra csökkent. Helyesen rögzíti tehát a munkavédelmi beszámoló jegyzőkönyve: „A nagy javulás annak tulajdonítható, hogy sokat foglalkoznak a munkavédelemmel... A munkakörülmények javítására jellemző, hogy a nehéz fizikai munka könnyítésére két villástargoncát, rázóasztalt szereztek be. A rakodást és a szállítást gépesítették.” A szűkszavú jegyzőkönyvből az sem marad ki, hogy a gépek használatában rejlő baleseti veszélyt is ki kell iktatni: „A gépekre vonatkozó munkavédelmi utasítás aláírás ellenében adják át a gépeket részére, és az anyagot számonkérlik.”

Az V. és VI. számú Főépítésvézetőség szintén eredmé-

nyekről számolt be az igazgatónak. Elmondták például, hogy a műanyag köpenyű kabatok vágására új szerkezetet konstruáltak, amit jelenleg a szerelőcsoportok próbálnak ki. A tapasztalatok szerint megfelelő, általánossá váló használatával pedig baleseti veszélyt hárítanak el.

Az I. és III. Főépítésvézetőség és az Ipari műhely beszámolója már nem ilyen „rózsaszínű”. A III. Főépítésvézetőségnél megszaporodtak a balesetek. Ezért természetesen tanácskozáson is meg tárgyalják a tanulságokat, a tennivalókat. A szabálytalanságok ellen azonban fellépnek, a felelősségre vonást azonban sokszor bizonyultatja teszi, hogy sok az új munkás, akik a sajátos speciális postai tevékenységet még nem ismerik.

Az igazgató mindenütt kifejtette véleményét a tapasztalatról, felhívta a figyelmet a tennivalókra. Ahol a statisztika romlásról tanúskodik, ott hangsúlyozta: a munkavédelmi előírások megszegéséért büntetni kell. A szabálytalanságokat nem lehet megúszni. A Betonelemgyártó Üzem viszont a vezetőket és a beosztottakat összhangjait dicsérte, és elismerően nyilatkozott a munkavédelmi örök munkájáról.

Az ideai adatokból még korai lenne következtetéseket levonni. Annnyit azonban máris megjegyezhetünk — anélkül, hogy jóslásokba bocsátkoznánk —, hogy a következetes, a vezetőket eddig megnyilvánuló felelősségérte nem maradt eredmény nélkül.

L. M.